

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“

Bine-Ați Venit !

— Dlui A. C. Cuza și Insoțitorilor D-Sale. —

*V'am așteptat de-atâta vreme pe-aceste plaiuri de durere,
In cari e rob și azi Românul, — s'aduceți sfântă mângâiere.
Din munții 'nalți și până'n șesuri Jidanii greu ne strâng în jug
Și-avutul strămoșesc și legea și sângele din noi îl sug!
Voi ne-ați iubit întotdeauna, ne-ați ocrotit cu vitejie,
Cu brațele în larg deschise, azi Vă prihim cu bucurie!
Din mii de piepturi isbucnește cuvântul nostru oțelit:
Bine-Ați venit Frunțași ai țării, bine-Ați venit, bine-Ați venit!*

*Priviți în colțu-acest de țară cum se înstăpânesc străinii,
Ne fură scumpele ogoare și'n urma lor cresc numai spinii!
Priviți pe străzi, priviți pe drumuri, priviți la fiecare pas,
Vezi liftele din țări străine cum și-au făcut aici popas!*

*Noi Vă iubim precum copiii iubesc cu joc părinții lor!
Voi în trecut ne-ați fost martirii — nădejdea noastră'n viitor!
Vă vom urma ca'ntotdeauna pe căile luminătoare,
Și să ne-oprească 'naintarea, nu-i om născut încă sub soare!
Răbdat-am jug și lanțuri grele și totuși înapoi n'am dat,
In fața îndârjirii noastre dușmanii s'au cutremurat!
Nu-s arme să ne înspăimânte, credința noastră-i de granit —
Azi când V'opriți pe-aceste plaiuri Vă spunem: Bine Ați venit !*

*Priviți, în colțu-acest de țară Jidanii cum se'ngrămădesc,
Asemeni hidrelor turbate cu mii de brațe ne pândesc!
Pe trădători și pe nemernici îi cântăresc cu bani de-argint,
O, Dumnezeuule puternic, cum îi mai răbzi pe-acest pământ ?*

*Din satele îndepărtate Vă'ntâmpină aici poporul
Și cărturarii din orașe — toți cei ce-adoră tricolorul,
Smeriți să Vă asculte vorba, pe mii de brațe să Vă poarte
Și credincioși să stea alături de steagul sfânt, până la moarte!
Azi grănicerii Vă așteaptă cuprinși de-un dor nemărginit —
Viteji ai țării noastre scumpe Vă spunem : bine-Ați venit !*

Iustin Ilieșiu

N. R. Această poezie a fost citită, de către poet, cu ocazia marelui întruniri a L. A. N. C. din Rodna-Veche, la 7 Noembrie 1925, — atunci, când dl Prof. A. C. Cuza a pășit pentru prima dată, pe pământul Ardealului.

Pieirea ta prin tine Israele

Este un fapt psihologic cunoscut, că imensa majoritate a vinovaților își mărturisesc crima înainte de a muri. Aceasta lege stăpânește și neamul evreiesc. „Protocoloalele Înțelepților Sionului” constituie o dovadă. Ce sunt aceste Protocoloale decât prețioase mărturisiri asupra adevăratelor cauze, cari au provocat atâtea suferințe omenirii creștine?

Autorul semit James Darmesteter, în cartea-i intitulată „*Les prophètes d'Israel*”¹⁾, aruncând o privire asupra istoriei națiunii lui, ajunge la următoarea concluzie: „Astfel istoria jidovească merge dealungul istoriei universale pe toată întinderea ei și-o pătrunde prin mii de împletituri”.

Dar cum o pătrund, cu cât bine și cu cât rău s'a ales omenirea din aceasta penetrațiune, atare migăloasă operă de disecție istorică nu s'a făcut încă, deși nevoile vremii, prin care trecem cer tot mai imperios să se facă. În afară de ideea monoteismului, strecurată în conștiința omenirii de religia mozaică, cu care altă contribuție binefăcătoare se pot lăuda Jidanii că au împins mersul umanității mai departe pe calea progresului?

Progresul rezultă din varietatea sforțărilor continue a factorilor naționali, a națiunilor deosebite, cari prin calităților lor specifice, și numai în acest mod, pot îmbogăți cu contribuții felurite patrimoniul vast al civilizației. Din cultivarea naționalismului limpezit și adâncit până la ultimele fibre ale însușirilor proprii fiecărui neam, poate rezulta o eflorescență de producțiuni caracteristice, cari prin înalta lor originalitate sporesc și înobilează spiritul omenesc. Naționalismul bine înțeles este și rămâne baza progresului general.

Ajutat-au în acest sens evoluția generală Jidanii în viața lor printre celelalte națiuni? Iată ce răspuns dă cel mai bun cunoscător al antichității; Theodor Mommsen: „Și în lumea veche jidovimea a fost un ferment activ al cosmopolitismului și al descompoziției naționale”. Așa dar, totdeauna Jidanul a fost cosmopolit; a fost însă și mai îndârjit cosmopolit după ce și-a pierdut Statul național: de atunci încoace s'a aprins ura crescândă a oropsitului în contra a tot ce nu este Evreu; și cât a putut să facă rău, acest oropsit după timpuri și împrejurări, a făcut.

Începând cu persecutarea apoșto-

rilor lui Christ — ca exemplu poate fi dat Paul, care s'a convertit în creștin din Evreul Saul — și până în zilele noastre se poate urmări dealungul istoriei acțiunea nefastă a neamului jidovesc. Înainte de a se fi recunoscut creștinismul ca religie tolerată în Statul roman (prin edictul dela Milan din 313), Jidanii, după propria lor mărturisire²⁾, au contribuit într'o largă măsură la deslănțuirea persecuțiilor contra creștinilor. După ce religia creștină a fost recunoscută, nu mai rămânea spiritul disolvant al Jidanului, decât să arunce sămânța desbinării în materie de doctrină, să provoace schisme, care au slăbit prestigiul puterii bisericesti. Ori cât ar tăgădui, dela ei vin și omorurile rituale, cari au revoltat conștiința creștinească prin cea mai rafinată cruzime, stărnită de ura talmudică a Jidanului contra a tot ce este creștin. Asasinate rituale s'au săvârșit chiar în cursul veacului XIX; amintim dintre mulțimea cazurilor³⁾, unul care a agitat lumea occidentală, la mijlocul secolului trecut și anume: omorârea părintelui Toma din Damasc.

Câra vreme nu li s'a permis să iasă din Ghetto, Jidanii au uneltit în taină și au căutat să robească pe creștini prin puterea banului lor; de când constituțiile secolului al XIX le-a permis să apară pe arena vieții publice, ca egal îndrituiți cu creștinii, de atunci înainte pe lângă acțiunea tainică, se mai adaugă și alta fâșișă disolvantă, în care se lămuresc două elemente: *hipocrizia și forța*. Hipocrizia se exercită prin falsitatea teoriilor sociale și politice susținute, prin presă, care a căzut în mâna lor; *forța*, o mănuesc prin ameteșirea și stăpânirea masselor populare cu idealuri socialiste și comuniste, pe cari le exploatează fără nici un scrupul.

Dăm câteva fapte istorice, spre a dovedi aceste afirmațiuni. De mentalitatea specifică a Jidanului, ce s'a izolat în ghetto, însuflețit de ură și uneltind în taină, s'a resimțit așa de curând spiritul sectei oculte a Francmasoneriei, înființată în secolul al

¹⁾ A se vedea isoarele, comunicate de L. Vial, op. cit. pag. 44-47, de unde cităm u mătorul fapt: Sub Impăratul roman Caracalla, în anul 214, Jidanii au omorât 200 000 creștini și toți creștinii din insula Cypru”.

²⁾ A se vedea cartea lui H. Desportes, intitulată *Le mystères du Sang*, tipărită la Savine, pe care Jidanii l'au ruinat pentru că a îndrăsnit să ia în editură o carte scrisă contra lor.

XVIII, în cât în scurtă vreme Jidanii au pătruns acolo, au influențat⁴⁾ până au ajuns să o domine. Care a fost și este încă scopul sectei masonice? Distrugerea religiei creștine și a ordinii sociale actuale, prin mijloacele cele mai potrivite: începând cu teoriile false, învăluite în hipocrizie și terminând cu crima contra adversarilor ireductibili⁵⁾. Falsitatea teoriilor semănate cu rea credință poate ademeni pe cei cu sufletul curat, întru cât pot conține germeii progresului, susținut de spiritul vremii; dar ceia ce constituie un pericol în răspândirea lor este exagerarea, este intepretarea perfidă, este pervertirea sensului inițial. De această metodă Jidanul doctrinar sau creștinii influențați de Jidani, s'au folosit în acțiunea lor disolvantă. Evreul James Darmesteter⁶⁾ urmărind influența spiritului jidovesc mărturisește: „Jidanul făurește acel arsenal omorător de argumentație și de ironie, pe care îl va transmite scepticilor Renașterii, libertinilor marelui secol (al lui Ludovic al 14); și cutare sarcasm al lui Voltaire nu este decât ultimul ecou răsunător al unui cuvânt murmurat, cu secole înainte, în umbra unui Ghetto și mai înainte încă în vremea lui Celsus și a lui Origene, la leagănul chiar al religiei lui Christos”.

Pătrunsă de elemente judeo-masonice, isbucnește marea Revoluție franceză, care aduce Jidanilor toate drepturile sub scutul umanitar, generos până la naivitate, al *Declarației drepturilor omului*. Cât a folosit Jidanilor aceste drepturi rezultă din declarația următoare, făcută de unul din rasalor, de Cahen, în 1847: „*Mesia a sosit, pentru noi, în ziua de 28 Februarie 1790, cu drepturile omului*”⁷⁾. Cum au ajuns să obțină for-

⁵⁾ Expunerea din text este față de Jidani de o moderațiune, care poate chiar întuneca adevărul istoric, când întâlnim următoarea afirmațiune privitoare la origina Francmasoneriei, a Jidanului francmason Dr. Gustav Karpeles făcută în numărul festiv al revistei societății *B'nai B'rith Orden* (1912): „Idea francmasoneriei a ieșit din *Judaism*; ea întemeietor al ei trece pe regele Solomon, care a văzut cea mai înaltă înflorire a lui Israel; o importantă parte din riturile ordinului se referă la construcția templului lui Solomon; cuvinte și diferiți termeni sunt în cea mai mare parte luate din limba hebraică” cf. Wichtl op. cit. pag. 54 cf. Protocolul IV și XV.

⁶⁾ Le'o Taxl et Paul Verdun, *Les assassins maconniques*; cf. și Protocolul XV Ed. Lambelin pag. 98, Protocolul XVIII pag. 119.

⁷⁾ cf. op. cit. pag. 185-86

⁸⁾ cf. Del'uss op. cit. pag. 70 și Archive israelites (tome VIII pag. 801 din 1847)

¹⁾ Pag. 162.

²⁾ Römische Geschichte Ed IX vol. III pag. 550.

mula largă, prin care s'au strecurat în cetățenia franceză veneticii semiți, despre care Napoleon a spus că sunt „lăcustele și omizile Franței“ ne arată Popoulat în „Histoire de la Révolution française⁹⁾“ arătând că Jidani Cerfberr și Berr Isac Berr, cu o bandă de 500 de coreligionari terorizând din tribune Adunarea constituantă au reușit să treacă proiectul favorabil lor, care mai înainte fusese respins de 28 de birouri dintre cele 30 ale Adunării.

Odată primiți în familia fiecărei națiuni, Jidani, cu spiritul lor de critică dus la exces și cu intuiția, că slăbiciunea creștină constă în triumful lui Israel, încep opera de răsvrătire în adâncul masselor, aruncă în mulțime pofa schimbării de regimuri politice și sociale prin revoluții pregătite și susținute de presa și finanța lor. Când se va cerceta cu deamănuntul în mod obiectiv resursele secrete ale revoluțiilor din secolul al XIX, se va descoperi pretutindeni mâna jidovească. A mărturisit acest adevăr într'o formulă largă și impresionantă unul din rasa lor, ajuns mai târziu Prim Ministru în Anglia și ridicat sus pe treapta aristocrației britanice, Lordul Beaconsfield. În 1847 când era un romancier de talent, dar nu și om politic, a scris următoarele rânduri:

„Lumea este guvernată de personagii cu totul altele decât își închipuiesc aceia, cari nu pătrund în culise. Această diplomatie misterioasă a Rusiei, care este teroarea Europei occidentale, este organizată de Jidani și ei sunt principalii agenți. Această putere născută din revoluție care se pregătește și se frământă în Germania, unde de fapt va fi o a doua reformă mai considerabilă ca cea de întâi, această revoluție a cărei licărire de lumină abia îngăduie ochilor Marelui Britanii să-i pătrundă misterele; ei bine! Sub ce auspicii se dezvoltă? Sub auspiciile Jidanului!“¹⁰⁾

Dar luptele de clasă inaugurate de socialismul disolvant al Jidanului Karl Marx, dar revoluțiile politice din Franța dela 1848 și 1871, prin care s'a vărsat atâta sânge francez, dar nici un pic din al Jidanilor din Franța, nu au fost pregătite, susținute și exploatare de Jidani? Numai lor le-au profitat. După convulsivitățile

sângeroase, Jidani botezați, cari de fapt au același suflet atavic ca și talmudistul habotnic, au ajuns în fruntea țării sleită de revoluție. Așa, încât a avut deplină dreptate acela, care a spus, că *revoluția este steaua lui Israel*.

Dar frământările interne din ultimele decenii a regimului țarist în Rusia, nu au fost opera uneltirilor jidovești, prin care s'a exploatat buna credință și naivitatea poporului rus? Nu s'au văzut Jidani travestiți în popi,¹¹⁾ cari conduceau manifestațiile populare? Nu au fost în enormă majoritate agenții revoluționarii și instrumentele mișcării anarhice? Următorul fapt luminează deplin acțiunea criminală a Jidanilor în fostul Imperiu al țarilor:

„Plewe, ministru de Interne, a primit într'o zi o deputațiune de Jidani, veniți să-i ceară o îndulcire a legilor făcute contra lor. El a răspuns: „80% din revoluționarii ruși sunt Jidani; atâta timp cât aceasta proporție va rămâne aceeași, nu poate fi vorba de îndulcirea regimului, sub care trăiți“. Și Ministrul a mai adăugat cu deplină dreptate: „mi-am semnat sentința de moarte“. Într'adevăr, scurt timp după aceasta audiență un Jidan l'a asasinat. În cursul veacului al XIX, asasinatelor, înfăptuite de Jidani, se țin lanț în Rusia țaristă. Unul câte unul a căzut prin bombă sau revolver din toți aceia, cari luptau pentru a menține prestigiul autorității. Iată ce scrie *Wichte* în aceasta privință:

„Dela 1826 nu se mai aude în Rusia de Francmasonerie. Alte societăți secrete apar și tind să-și realizeze scopurile lor „ideale“ prin atentatele cu bombe etc. Este de remarcat, că aici Jidani au fost amestecați: astfel autorul moral al atentatului cu bombe din Palatul de iarnă al țarului a fost Jidanul *Hartmann*; la atentatul cu bombe din 13 Martie 1881, când a fost asasinat țarul Alexandru II, a participat o Jidană *Lesse Helfmann*; Prefectul de poliție Trepow a fost omorât de Jidoavca *Vera Sassulitsch*; asasinul Ministrului de interne, *Szipjagin*, a fost Jidanul numit *Bogolepow*, etc.

Dar Rusia bolșevică nu este operă jidovească, prin care viața creștină nu mai înseamnă nimic?

Ziarul din Copenhaga „National Tidende“ din August 1923 publică lista la zi a crimelor bolșevicilor; au fost asasinați:

28 episcopi, 1215 preoți, 6775

institutori și profesori, 8812 medici, 54658 ofițeri și subofițeri, 265360 soldați, 10562 polițiști, 48303 gardiști, 12914 proprietari, 365292 proletari intelectuali, 192359 meseriași, 815105 țărani. În total 1.771.341 victime.

A avut o viziune profetică acel mare gânditor al Rusiei moderne, Dostoiewsky, când scria următoarele rânduri către anul 1880:

„Toți acești Bismark-i, acești Beaconsfield-i, Republica franceză, Gambetta și alții — toți nu sunt pentru mine decât niște figuranți. Stăpânul lor ca și stăpânul întregii Europe este *Jidanul și Banca lui*. Judaismul și băncile domnesc astăzi peste tot, asupra Europei, asupra instrucțiunii publice, asupra întregii civilizații, asupra socialismului, și mai cu seamă asupra socialismului, căci cu ajutorul său Judaismul va smulge din rădăcini Creștinismul și va distruge cultura creștină. Și dacă din aceasta nu iese nimic decât anarhie, atunci în fruntea tuturor se va găsi Jidanul. Căci, deși predică socialismul, el va rămâne, în calitatea lui de Jidan cu frații lui de rasă, în afară de socialism; și când toată bogăția Europei va fi jefuită, singura Banca Jidanului va subsista. Jidani vor duce Rusia la peire“.¹²⁾

Dar în vestul Europei post-belice?

Nimeni nu mai contestă, că revoluția din Germania din Noembrie 1918 și cea din Ungaria din Martie 1919 sunt opera Jidanilor. Cea mai convingătoare dovadă, este faptul, că în ambele țări învinse rasa semită a cules roadele revoluției: a ajuns la putere și s'a îmbogățit din sărăcia generală.

Acțiunea nefastă jidovească, după marele război, s'a manifestat nu numai față de învinși, ci și față de învingători, atunci când interesele materiale ale Jidovimei internaționale impuneau zădărnicierea victoriei militare, câștigată cu enorme sacrificii.

Jidani au smuls Franței din mână victoria completă, desăvârșită, care ar fi răpus Germania în mod indiscutabil, aducând imediat o situațiune clară, din care ar fi izvorât o pace, consfințită într'un tratat scurt, luminos, precis, cu sacțiuni executabile, înlăturând incertitudinea și încordarea ce domnește încă în Europa și în lume după atâția ani dela tratatul din Versailles.

1. Adevărul acestei afirmațiuni rezultă incontestabil din următoarele

¹²⁾ cf. Netchvolodow, *Nicolas II et les Juifs* 1924 pag. 381.

⁹⁾ citat de L. Vial, op. cit. pag. 65

¹⁰⁾ cf. Emanuel Krețulescu, care deși agent diplomatic al României la Paris în 1879, nu se silea să spună adevăruri, neplăcute Jidanilor, că „comunitățile israelite în România formează un stat în stat“, în cartea sa intitulată „Les Israelites en Roumanie“ (pag. 13).

¹¹⁾ cf. Mgr. Jouin, op. cit. pag. 4 nota 3.

fapte: Pe frontul occidental Jidanii americani și englezi, cari aveau ca instrumente pe Wilson și Lloyd George, au impus înainte de timp armistițiul din 11 Noembrie 1918, în contra voinții popoarelor aliate: francez, american, britanic¹⁴⁾.

2. Pe frontul oriental, generalul Franchet d'Espèray a fost împiedicat de Clemenceau prin ordin formal să înainteze în inima Ungariei cu 20 de divizii, să treacă peste ruinele Austriei și să ajungă la Berlin, luând armata germană între 2 focuri, în vremea când Germania clocotind în revoluție nu ar mai fi avut puterea să se opună, necum să oprească pe învingător.¹⁵⁾ Dacă Clemenceau a lucrat atunci, cu gândul precis de a servi pe Jidani, de astă dată nu se poate ști. Dar se știe că în altă ocazie a lucrat de comun acord cu Jidanul Luzzatti fost Ministru italian pentru triumful cauzei lui Israel în țara românească¹⁶⁾.

Care a fost politica conducerii oculte a Jidovimei după căderea Puterilor centrale în toamna anului 1918?

Să împiedice desăvârșirea victoriei spre a înlătura creierea unei situațiuni clare. De aici rezultă o stare de slăbiciune generală, de încurcături prelungite ani de zile, de contestații între învinși și învingători, de desvoltare de antagonisme în tabăra marilor învingători: toate aceste motive au fost exploatare de diplomația ocultă a Jidovimei, singura

care a eșit puternică, dominantă în afacerile externe și enorm îmbogățită după marele război, singura forță, care a isbutit să adune tot aurul din lume în templul ocult și uriaș al națiunii lui Israel.

În această schiță prea sumară istoria Jidovească, ne arată în ce mod „merge alături de istoria universală și o pătrunde prin mii de împletituri“ după expresia lui Darmesteter. Așa fiind, nu este îndreptățită afirmațiunea celui mai mare cunoscător al chestiunii evrești în Franța, unde după 130 de ani de introducere a Jidanilor în sânul familiei franceze, se ridică tot mai îngrijorate glasuri luminate arătând pericolul amenințător, nu este îndreptățită următoarea afirmațiune a lui Édouard Drumont, autorul cărții „La France Juive“? „Jidanul a fost considerat la toate popoarele și în toate timpurile, ca un dușman public, pentru că la toate popoarele și în toate timpurile a fost agentul de disolvare, de corupțiune, de diviziune, de trădare și ruină.“¹⁷⁾

Iată deci cheia răului actual din omenire, desvăluită atât de complet prin mărturisirile din *Protocoalele Înțelepților Sionului*¹⁸⁾. Aceasta carte face lumină deplină.

Astăzi lumea a început să se deserte. O puternică suflare antisemită, nu retrogradă, nu obscurantistă, nu pornind din intoleranță religioasă,

cum clevetesc Jidanii — ci reprezentând ultima expresie a conștiinței naționale și creștine, se ridică impunătoare din sânul tuturor Statelor, cari au avut prilejul să cunoască suflul Semitelui modern. Această mișcare, isvorâtă din adâncul instinctului de conservare, crește pe zi ce merge, cucerește pe indiferenți și convertește pe umanitariști, cari totuși simt că Patria este mai aproape de cât Umanitatea. Când lumea creștină a început să vadă primejdia, când îi simte apăsarea și când încet, dar sigur se pregătește să scuture jugul tirăniei jidovești, mai poate fi vre-o îndoială de partea cui va fi isbânda? Rămâne a se desmetici națiunile, pe cari Jidanii le zăpăcesc încă prin presa lor, a se revizui concepțiile false fabricate în oficiile semite, a se pune ordinea de gândire și simțire în locul dezordinei ivite după marele război și întreținută de Jidani, a se ridica drept urmare firească altarul Patriei mai presus de toate utopiile cosmopolite; și atunci în loc să se înfățișeze lumii degradate despotismul „Înțelepților Sionului“ se vor împlini cu dreptate spre salvarea societății ariene, cuvintele din Sfânta Scriptură: *Pieirea ta prin tine Israele.*

I. C. Cătuneanu.

¹⁷⁾ Citat de L. Vial, op. cit. pag. 334 notă

Noi și partidele politice

De când propaganda L. A. N. C. merge (înainte cu rezultate înălțătoare) s'a asociat nouă ca un tovarăș credincios, calomnia. Neputându-se opune nici un argument de ordin programatic, se caută diverssiuni, vechea armă a școalei politice din trecut.

Reprezentanții tuturor partidelor, lași cum sunt, nu au curajul să spună că ne desaprobă programul, dar sunt de o prodigitate uimitoare în inventarea calomniilor. Partidul liberal susține că suntem o sucursală deghizată a partidului național. Coaliția opoziției este convinsă că suntem liberalii, iar partidul poporului ne întrebă cărui partid aparținem.

Nu avem pretenția să convingem pe cei de rea credință, dar ținem să ne lămurim prietini. Numai din aceasta considerație credem necesare două lămuriri, dacă suntem noi un partid politic și care este raportul nostru față de partidele politice.

L. A. N. C. este o organizație a

tuturor bunilor și curajoșilor Români cu un scop bine determinat; soluționarea problemei jidovești și moralizarea vieții publice. Aceste două probleme au dus țara la răspântie, de unde trebuie să ia o nouă direcție evolutivă. Iar soluționarea acestor probleme ese din cadrele vieții politice normale. Se impun fapte de o importanță istorică tocmai așa precum a fost chestiunea intrării în războiul mondial din partea vechii țări. Cei grupați în organizația noastră sunt convinși că ne rezolvarea acestor probleme este egală cu trădarea de neam, care ar avea repercusiuni ireparabile asupra vieții de stat a neamului românesc. Amăsurat marilor probleme trebuie să avem curajul de a înfrunța orice opoziție dinăuntru sau dinafară și de a lupta fără preget până la izbândă. Și când vom soluționa aceste probleme fie singuri, fie ajutând pe oricare partid politic, care este gata de a ne adopta pe față și

¹⁴⁾ Despre încheierea armistițiului înainte de vreme, vezi A. Cheradame, *La mystification des peuples alliés* pag. 140—178 unde autorul francez, bine informat, având contact cu înalte personalități politice din America din'tre care cu fostul Președinte Rossevelt desvăluie „acțiunea câtorva financieri jidani de proveniență germană, cei mai mulți trăgându-se din Frankfurt, naturalizați Englezi și Americani și exercitând o influență considerabilă la Londra, New York și la Washington“.

¹⁵⁾ Cf. A. Cheradame op. cit. : ag 178—81

¹⁶⁾ Încă în timpul păcii balcanice dela 1913 Clemenceau fusese câștigat pentru cauza politicii jidovești. Faptul îl mărturisește rabinul Ehrenpreis, care lu'rase cu alt Jidan italian, Luzzatti, spre a obține sprijinul lui Clemenceau ca toți Jidanii români cari luaseră parte la expediția în Bulgaria să dobândească cetățenia română prin injoncțiuni din afară. Clemenceau promisese atunci: *când dl Luzzatti crede că trebuie să continuăm (acțiunea) vom continua; sunt în întregime la dispoziția d'voastră*. Aceiași intervenție din partea rabinului Ehrenpreis s'a produs și în 1917 când a venit Clemenceau în fruntea Ministerului francez; așa încât se explică dispozițiile neprietenoase ce a arătat Clemenceau României la conferința păcii; era influențat de Jidani. Asup a acestei chestiuni, care desvăluie politica internațională semită, vezi revista „Apărarea Națională“ din 1 Aprilie 1923, articolul intitulat: *Cahalul și G. Clemenceau*.

oficial punctul nostru de vedere, atunci vom spune sus și tare: „Maurul și-a făcut datoria, Maurul pleacă“. Atunci vom avea și noi libertatea de a ne hotărî disolvarea completă sau transformarea în partid reacționar sau democrat, sau democrat-reacționar după gustul botezătorului. Iată ce suntem noi, cine vrea să creadă va crede, cine nu să aștepte dovezile faptelor.

Că noi am fi în solda vreunui partid este o absurditate atât din punct de vedere programatic, cât și tactic și personal.

Programul nostru de realizare în art. 7 vorbește clar și lămurit despre Jidani, indicând soluțiunile problemei impusă nouă de ei. Unde se mai găsește partid politic în țara noastră a cărui program să pronunțe cel puțin cuvântul de „Jidan“ sau vreo sinonimă de a lui? Și atunci poate să-și închipue cineva că noi, mercenarii vreunui partid, ne vom putea da vreodată arama pe față colaborând sau fuzionând cu unul sau altul dintre partide, cari azi nici nu vor să știe despre problema jidovească? Da, când cineva judecă posibilitățile prin propria-și imoralitate politică, atunci toate le crede posibile. Dar noi, slavă Domnului, încă nu am absolvat aceasta înaltă școală politică a prostituției politice. S'ar putea închipui așa ceva când între noi și vreun partid politic nu ar fi deosebire de program, precum nu există între unele din partidele azi existente, sau am avea un program bine determinat, ci numai un nume și un scop deghizat.

Noi moralizarea vieții publice o vrem prin soluționarea problemei jidovești și cu ajutorul ideii creștine. Care partid politic susține ideea creștină? Nici unul pentru că toate se bazează pe idei pozitiviste și atee. Și atunci ne întrebăm cum își poate închipui cineva, că noi să ne apropiem de aceia, de cari o lume întreagă ne desparte? Numai calomnia este capabilă de atâta stupiditate să susțină o astfel de posibilitate.

Tactica noastră de organizare se bazează pe jurământ. Noi cu toții jurăm formal pe drapelul nostru cu svastica. Jurăm, că vom lupta în contra Jidanilor și a elementelor corupte. Și atunci cum își poate închipui cineva, că noi ne vom încălca jurământul solemn pentru a face serviciu unui sau altui partid politic? Chiar dacă s'ar găsi între noi vre-un nemernic, care ar fi gata să-și speculeze jurământul, marile masse ale

țărănilor credincioși, preoții și intelectualii cu frica lui Dumnezeu nu pot fi cumpărați cu nici un preț. Da în mintea francmasonilor și comuniștilor ateii nu intră astfel de subtilități; ei ar fi capabili de orice imoralități ca să-și ajungă scopurile meschine. Omul conștient și treaz la cap trebuie să știe atât din ale politice, că nu se poate juca cu o însuflețire a poporului creștin pecetluită cu jurământ. Cine ține cătuși de puțin la prestigiul și interesul personal, punct de vedere lipsit de orice ideal, trebuie să știe, că o aventură în aceasta materie îl va distruge pe vecie. Or, slava Domnului, așa de stupizi tocmai nu suntem — ca să ne cheltuim energie, avere și timp numai de dragul de a deveni niște mizerabile cadavre morale.

În organizația noastră nu sunt și nici nu vor fi Jidani. Dar partidele politice toate sunt împănate cu ei. Și atunci să pune întrebarea, putem noi sta alături de vreun partid, întovărășindu-ne cu Jidanii lui în vederea executării art. 7 din programul nostru? Nebun să fie cine o crede. Apoi cum, Ely Berkovitz, Aristide Blank sau Albert Stern să ne dea concursul la expulzarea Jidanilor din țară, iată calomniatorilor ce absurditate susțineți! Par'că „Adevărul“, „Dimineța“, „Lupta“, „Aurora“ sau chiar „Viitorul“ se vor aventura să ne susțină programul, aș vrea să văd eu o așa minune. Cine cunoaște solidaritatea Jidanilor și lașitatea politice noastre de azi, nu va crede nici un moment că noi putem merge alături de vreun partid politic.

Se acreditează svonul, că noi în propaganda noastră numai pe unele partide le atacăm, iar pe altele le menajăm. Este un neadevăr. Fapt este, că noi nu atacăm nici clase sociale, nici regiuni pentru că vrem solidaritatea tuturor Românilor, dar nu criticăm nici metode de guvernare, precum nici atitudini de opoziție, pentru că noi suntem partid, nu înjurăm nici personalitățile politice, pentru că aceasta metodă scârboasă repugnă bunului simț al țărănilor nostru. Noi ne prezintăm pur și simplu problemele noastre: soluționarea problemei jidovești și moralizarea vieții publice. Căutăm răspunsul dacă partidele politice sunt ele în situație de a soluționa aceste probleme? Convingerea noastră este, că nu, și ca argument de convingere prezentăm lumii lista membrilor în consiliul de administrație a băncii Marmorosch-Blank. În aceasta listă găsim reprezentat partidul liberal prin

dnii A. Constantinescu și Duca actuali miniștri, partidul național prin dl A. Vaida-Voevod fost primministru, partidul țărănesc prin dnii G. Iunian și Răducanu și în urmă partidul averescan prin dl gen. Coandă fost primministru. Chiar și restul membrilor români toți sunt membrii mai puțin marcanți ai diferitelor partide. Este îndeobște cunoscut, că banca Marmorosch-Blank e cea mai puternică organizație economică jidovească din țară, prin faptul, că majoritatea acțiunilor este deținută de Jidani, conducătorii tehnici ai băncii sunt Jidani. Aristide Blank și Jidanul-Ungur din Budapesta Söpkér, dar și sucursalele toate sunt împănate cu dirigenți și funcționari jidani. Prin finanțarea ziarelor „Adevărul“ și „Dimineța“ eminent jidovești la fel se învederează sentimentul judaic al acestui venerabil institut. Astfel partidele politice a căror corifei, fără excepțiune, sunt retribuți de Jidani cu tantieme nemuncite nu pot soluționa chestiunea evreiască în nici într'un chip. A pretinde acestor oameni politici să lucreze în contra patronului lor, ar fi o nebunie. Iată aceste sunt concluziile noastre foarte simple și la înțeles.

Acolo unde este nevoie de argumente în plus mai dăm citire listelor de comitete a diferitelor organizații locale ale partidelor în cari găsim, fără excepție Jidani conducători ai politicei românești. Un tablou foarte trist care arată cum se iudaiizează viața noastră politică, ducându-se în mod fatal la hegemonia rasei jidovești în România.

Nu putem tăgădui, că sunt personalități politice, înafară de L. A. N. C., cari își iubesc neamul și doresc soluționarea problemelor puse de noi, dar ce folos, când fac diplomație și nu-și spun cuvântul decât numai pe jumătate, descurajând astfel, pe cei cari ezită a se înregimenta sub cutele drapelului cu svastica. Mai mult strică decât folosesc idii naționale și creștine, pentru că încurajează lașitatea și poltroneria.

Iată ce suntem noi și care este raportul nostru față de partidele politice. Cine are ochi să vadă și cine are urechi să audă.

Sapientii sat.

Dr. V. Roman

Toate manuscrisele și întreaga corespondență, care privește partea redacțională a revistei noastre, este a se trimite la adresa următoare: Redacția „Infrățirea Românească“, Cluj Strada Bob No. 7.

1 Decembrie

Ardealul are azi mare sărbătoare!

În cea mai umilă bisericuță de lemn, din creerii munților Apuseni, — ca și în pompoasele catedrale, ale Sibiului și Blajului, se înalță azi rugi fierbinți către Atotputernicul Creator.

Cu toții îl preamărim că ne-a învrednicit să vedem, cu ochii noștri, măreața realitate a *Intregirii Neamului!*

Acum șapte ani! . . .

Azi ne reamintim ca prin negură de vis de zilele dela 1918!

Pe-atunci o dără lată de sânge și o coloană lungă de fum însemnau locurile, pe unde a pustiit fiorosul uragan al Revoluției Roșii. Demagogia criminală și tendențioasă a cătorva aventurieri internaționali degradase „*plebea plo retară*” până la starea de bestialitate. Soldații, infectați de periculosul microb al anarhiei, se întorceau, de pe fronturile sfărâmate, în desordine și destrăbălare.

Numai ardeleanul Român se înapoia la vatra lui liniștit și conștuit de misiunea grea, ce-l aștepta. Un pământ scump, stropit cu sânge de martiri și cu lacrimi de robi, aștepta să fie eliberat!

Deci primul său gând a fost să se prezinte la postul de datorie!

Își împodobise brațul cu banda tricoloră a legionarului Român. O purta cu o mândrie, ce azi nu mai poate fi înțeleasă. Era doar prima ocazie, când un ardelean avea dreptul să poarte, în public, cele trei culori sfinte, cari simbolizează adânc înrădăcinatul instinct național, al poporului Românesc.

Acest instinct sănătos al conservării naționale l'a îndemnat, atunci pe țaranul Român de-a goni din satul său pe Jidanul, care sugea rodul muncii nevestelor și moșnegilor, în același timp, când el lupta cu eroism pe la Piave și Cârli-Baba.

În schimb, de creștini, țaranul — ostaș Român nu s'a atins, nici măcar cu un deget. Ba, din potrivă!

Cu arma încărcată în mână el se puse, energic și plin de curaj, în calea tuturor, cari îndrăzneau să tulbure liniștea și siguranța familiei și neamului său.

Și în mijlocul acestui spirit de

ordine și disciplină, de partea legionarilor Români, — și de anarhie și descompunere, de partea soldaților de alte naționalități, cari formau gărzile roșii ale lui Kun Béla, — spontan, ca o însuflețită manifestare a dorinței unanime, ce de mult încolțea în inima fiecărui bun Român din Ardeal, — au răsărit, pe orizontul însângerat, zorile senine ale zilei sfinte de:

1 Decembrie 1918!

Din toate colțurile, unde palpită un suflet românesc, sute de mii de țărani, muncitori, meseriași, — în frunte cu întreaga cărturărie, — au alergat în cetatea sfântă a lui Mihai-Vodă cel Viieaz, la **Alba-Iulia**, — pentru a-și manifesta bucuria lor nemarginită că lanțul greu al robiei milenare, în care au fost încătușați până atunci, căzuse.

Tot atunci ei au declarat solemn, în auzul întregii lumi, că se unesc, pentru vecie, sub sceptrul glorios al Regelui Ferdinand I.

Primii ostași Români, cari au intrat victorioși în Ardeal, au fost primiți cu lacrimi și cu flori. Entuziasmul nu mai cumoștea margini.

Astfel data 1 Decembrie 1918 înseamnă începutul unei noi epoci în istoria Ardealului. Libertatea politică deplină a fost hărăzită, de pronia cerească acelora, cari au însetat atâta vreme după ea.

Desigur că în timpul celor 7 ani, cari au trecut de atunci, nu s'a putut realiza, din România-Mare, atunci creată, un Stat modern, după cele mai avansate concepții occidentale.

Greutățile inerente ale încheurii diferitelor sisteme de organizare, cari au regulat mecanismul vieții de Stat în provinciile eliberate, — consolidarea suflotească alor patru mentali-

ități diferite, cari s'au format în cadrul unor discipline de educație profund distincte, — repercursiunea condițiilor de dezvoltare istorică, prin urmare și socială, economică și culturală, iarăși deosebite una de alta, — toate aceste au contribuit la o prelungire a nivelării definitive (după a cărei realizare se va putea începe o nouă viață unitară, cu înalta aspirațiune de progres general, a patriei noastre.

Însă nu se poate nega, de altă parte, că deja în cursul acestor 7 ani, cari s'au scurs dela Unire încoace, s'a lucrat foarte mult pentru ajungerea idealului, mai sus desvoltat.

O foarte prețioasă contribuție, în această privință, a adus-o tână mișcare național-creștină, începută cu atât elan generos din partea studențimei române acum trei ani, — și evoluată azi într'un mare curent național, care s'a întins peste toate provinciile țării Românești.

Ea nu este altceva decât continuarea acelei admirabile **solidarități naționale** de care au fost pătrunși toți Românii, fără nici o excepție, la 1918.

Să cultivăm deci cu sfințenie, acel spirit de solidaritate, lăsat nouă drept moștenire din partea strămoșilor noștri. Să nu ne lăpădam de el, oricât ar încerca să ni-l slăbească, prin viclenele și lașele lor apucături dușmanii noștri. Să fim la înălțimea lui, ori când patria ne este amenințată de pericol, vină el din lăuntru, sau din afară!

Iar azi, în ziua sfântă de 1 Decembrie, cuvine-se să ne retragem în lăcașurile Domnului, pentru a ne aduce prinosul nostru de recunoștință tuturor acelor mucenici și eroi, cari s'au jertfit, au suferit și au sângerat pentru realizarea **României-Mari, una unită și pe veci nedespățită.**

Caius Bardoși

După congresul dela Budapesta

În cursul lunii Octombrie c. a avut loc la Budapesta, congresul antisemiților din întreaga Europă. Inițiatorii acestui congres, au invitat din România, pe dl prof. A. C. Cuza, prezidentul pe viață al L. A. N. C., pentru a expune în fața congresiștilor internaționali antisemiți, doctrina antisemită. Dl Cuza a primit invitația și ajuns la Budapesta, a expus în fața unui auditoriu select, programul de luptă contra jidovimei nerușinate de pretutindeni și a arătat, înarmat fiind cu

documente, cum Jidanii, își bat joc de tot ce e sfânt, în toate țările din lume.

Toți cei de față au admis punctul de vedere al doctrinarului nostru și întreg programul pentru lupta și unirea ce trebuie să călăuzească pe toți creștinii de pretutindeni, contra Jidanului lacom și parazit.

Din acest congres, două lucruri, de-o importanță capitală, au eșit la iveală:

Mai întâi că, țării noastre, i-a re-

venit cinstea de a fi dat pe omul, care a fost ascultat de întreaga lume antisemită și dl Cuza, în tot ce a spus și felul cum s'a purtat la acest congres, a făcut cinste numelui de român. Cine altul ar fi avut o atât de mare autoritate morală, să dea directive, tutulor reprezentanților țărilor din Europa, de felul cum trebuie să-și apere nația fiecare, cutropită de Jidani, decât dl prof. Cuza, modelul cinstei, consecvenței și al luptei neobosite?

Atât de mult s'a înrădăcinat doctrina antisemită și povețele dlui prof. Cuza, în poporul nostru și la vecinii dimprejur, încât străinii ne fericesc că avem un astfel de dascăl și om politic.

A doua chestiune, care s'a evidențiat, tot în congresul dela Budapesta, a fost felul cum sunt tratate minoritățile în România.

Dl prof. Cuza, cu cinstea și cavalierismul său, a spus, că Ungurii, ca minoritate în Ardeal, nu sunt persecutați și că se bucură de un egal tratament, ca orice cetățean român, și deci nu are nimeni dreptul de a se plânge de felul de viață și tratament din țara noastră, fapt ce a fost confirmat, în fața congresului, de deputatul ungar, Buday.

Iată dar, unul din cele mai puternice argumente, cari dovedește că minoritățile sunt tratate pe picior de

egalitate, ca orice cetățean de baștină, în România.

Aceste sunt cele două lucruri principale care ies în relief, în congresul dela Budapesta, lucruri pe cari le-au recunoscut și adversarii politici ai dlui prof. Cuza.

Numai Jidanii, văd în participarea dlui Cuza la congresul dela Budapesta, o trădare, adică, dl Cuza trădează neamul și țara noastră, pe când Rosenthal, Graur, Socor, etc. mor de dragul ei.

„Adevărul“ și „Dimineața“ al Jidanului Socor, ține morțiș, să ne arate, că dl Cuza, s'a unit cu Ungurii contra României, pe când Max Goldstein, atentatorul dela Senat, care a murit mai dăunăzi la Ocnă, la Doftana, e adevăratul Român, cu dor de țară și de neam.

Așa judecă Nedelea (Nadler) și Honigmann (Fagure) dela „anumita presă“.

Să-și dea bine seama acești voiajori cu pistrui, în presa noastră, că răbdarea are o margine și că acestor vânzători de ouă, deveniți într'o noapte, îndrumătorii „opinie publice“ la noi, nu le putem tolera toate obrăznicile moștenite din tată în fiu.

De multe ori au insultat pe dl prof. Cuza, apostolul românismului, dar asta nu va mai dura multă vreme.

C. Argintaru
publicist,

CRONICA STUDENȚEASCĂ

Studenți Basarabeni!

27 Martie 1918, n'a fost pentru Basarabia, un praznic de ușoară bucurie pe ruinele unui vecin încălcat, ci sărbătoarea strălucitei reînvieri la o viață nouă, răscumpărată prin țaria credinței și sfințirea dreptății, talismane sacre, pe cari un popor sugrumat, le încălzea cu iubire, în râuri de lacrimi, a o sută de ani de grea robie țaristă.

De aceia când, în mijlocul suferințelor de obște, armata română trecea Prutul, în sclipirea baionetelor libe atoare, pentru a sfărâma cătușele fraților noștri scumpi, demni de o soartă mai bună, în sufletele noastre, ale Românilor din alte provincii, se petrecea o cerească înfiorare, pe care rătăciiții de azi, nu vor s'o mai înțeleagă.

Uniți în cuget și simțiri pe veșnicie ne ridicam cu toții glasul, pentru ca preamărind pe Cel ce dă viață, să strigăm spontan și unanim, un pu-

ternic și vibrant: *Trăiască Regele și România Mare!*

Am sfărâmat cu grele jertfe de sânge și vieți muncitoare, temnițele opresiunilor lor și primindu-i pe frații basarabeni, cu bucurie de nedescris la pieptul nostru, i-am alipit aproape de inima noastră, palpitândă de frățească dragoste.

Noi, frații lor de credință, limbă și obiceiuri, conștienți de superbul destin al neamului întregit, le-am deschis larg brațele, urându-le cel mai fierbinte și înduioșor: *Bine-ați venit, din nou între noi.*

Așteptăm, după șapte ani de conviețuire, o înfrățire trainică și repe-de, prin legăturile culturii superioare ce se strâng pe băncile Universităților.

Așteptăm realizarea acestui ideal, spre a împlini cât mai curând, unificarea sufletească, atât de necesară la întărirea României Mari.

Voim ca punând, împreună cu ei umăr la umăr, să pornim cu bărbăție la luptă, pentru reintegrarea românismului, în vechile lui drepturi.

Pe frații basarabeni, i-am iubit întotdeauna, gândul nostru sbura veșnic spre ei și în clipe solemne, desbrăcați de orice grije lumească, ne rugam fierbinte Celui de sus: *să le dea țaria sufletească, pentru ca să poată cunoaște, într'un viitor cât mai apropiat, bucuria revederii ce 1918, ne-a adus.*

Trăim de atunci o vreme, caracterizată printr'un complex de mișcări, produse: fie, ale instinctului de conservare națională; fie prin lupta ocultă a unui popor, cu pronunțate tendințe de acaparare și speculă, ce din umbră sapă temeliiile creștinismului și organizațiilor de stat.

O reacțiune contra acestei ultime stări, este și marea mișcare de re-deșteptare națională, începând mai puternic în 1906 și culminând azi.

Și cum și noi partizanii acestei mărețe idei, suntem convinși: că destinele unui popor sunt în funcțiune și de gradul lui de cultură; cu nobilă dezinteresare, ce caracterizează pe Român, am făcut posibilă, studenției basarabene, intrarea în Universități.

Le-am dat din puținul ce aveam, pentru ca împărțându-se și ei, din isvorul de hrană sufletească, să uite cu timpul, privațiunile de ordin cultural, ce le fuseseră impuse, de oamenii unui nenorocit sistem țarist.

Admiși în căminuri și împărțâșiți cu un respectabil număr de burse, dragii noștri frați, au început o muncă pe cât de istovitoare pentru unii, pe atât de stearpă ori negativă la alții.

Frați basarabeni! Atunci când Pronia cerească, ne hărăzea nouă, măreția acestor clipe de neuitat, noi vă primeam, după datinile străbune, cu pâine și sare; pentru ca azi unii din voi, după șapte ani de presupusă intensă asimilare sufletească, să nu corespundă la așteptarea tineretului universitar, din toate colțurile României întregite.

Pornind dela această constatare, scriu articolul de față, către voi acei, ce vă iubiți cu adevărat patria.

Sunt mulți din voi bursieri, cari au trăit și trăesc încă și azi, în cercuri, cu o viață aparte de a noastră și a voastră, (repet căci suntem cu toții una), manifestată în cadrele celui mai habotnic rusism.

Inchiși într'un cerc vișos, neîmpărțâșind cu nimeni, bucuriile și ne-

cazurile; prin atitudinea lor, ne picură în suflet stropuri de amar, fără să poată opri, unificarea sufletească cu pământul de peste Prut. Ei sunt niște simple oi rătăcite. — Voi arăta greșelile lor, pentru ca recunoscându-le, să ne aducă nu peste mult o inimă curată, care simțind cu adevărat românește, să ne fie de folos, în marea luptă națională, ce acum începe, având alături de ea, marea massă a poporului românesc, de pretutideni.

Micul număr de rătăciți, între multe alte păcate, are și pe acela al desconsiderării limbei noastre strămoșești. — 'Dulcele și frumosul nostru graiu, ideal în luptă al înaintașiiilor noștri, răpuși pentru apărarea lui și a crucii, n'are darul să impresioneze nici acum, pe acei, ce cu atât drag, îi primeam în sânul nostru.

Nesocotirea celor mai sfinte legături, cu trecutul curat românesc al Basarabiei, pune în adevărata lumină rătăcirea trecătoare a unor tineri fără experiență, cari revoltă prin atitudinea lor prezentă și n'au dreptul la stima ce o pretind. În legătură cu boicotul limbei, materne mai este și o elementară chestiune de bun simț. Să fi bursier, înseamnă să ai obligațiuni către Statul, care îți plătește traiul de toate zilele. *Și cum îți le mai poți ține, când nici nu vrei măcar să rostești limba statului român și a strămoșilor tăi?*

Ne bucurăm totuși, că mulți din basarabeni, intransigenți apărători ai rusismului, revin încet la matca de unde acum o sută de ani au plecat. Știu, că cele ce scriu, sunt în asentimentul vostru, al basarabenilor, adevărații fii ai codrenilor din Soroca și Hotin.

Articolul meu vine să împlinească, o lipsă. El vă dă puțința să cunoașteți pe cei rătăciți dintre voi; pe cari aveți sfânta datorie, de-ai readuce pocăiți în sânul nostru, pentru ca împreună cu ei să sărbătorim adevărata reînviere a Basarabiei românești.

Am în față vie și evocatoare, greșeala unui frate basarabean, ce prin coloanele celei mai jidovite gazete românești „Aurora“ No. 1174 din 5 Octomvrie 1925, face o profesie de credință. Cu o desărârșită uitare a ființei lui de Român autohton, fostul bursier, N. Pogorievici, declară: că el și colegii lui au ceva rusesc în ei și pretinde că sufletul lor slav, să fie respectat. Ii răspund frumos, așa cum el n'a înțeles să-și scrie articolul. Este adevărat, răspund eu, că marile personalități ale prozatoilor

ruși prin masivitatea concepției lor au fost puternice și că l'au impresionat. Dar alături de ele, au mai fost Siberia și Sakaline, cimitir al atâtor vrednici Români, apostoli „*ai naționalismului integral*“ pe cari se vede, că i-a uitat și poate cu rea voință e explicabil, ca mulți frați basarabeni să fie sufletește ruși. Sunt oameni, cari de mici copii, au învățat în școlile fostului regim țarist, cari școli, odată cu aproximativă cultură, le-a sădit în suflet ceva și din *bolnăviciosul pesimism slav*, al cărui singur remediu, este vremea și uitarea. Pe noi însă ne interesează în special, tineretul basarabean, care o făcut o parte din liceu și Universitatea, după unire.

El a învățat, atunci când sufletul lui este așa de ușor impresionabil, să cetească din „*Cartea de aur*“, a neamului său.

S'a adăpat la izvoarele culturii noastre românești. A auzit în școală frumosul și plăcutul graiu, pentru care, părinții lui au suferit atâta.

Lui i-s'a dat posibilitatea de a urca treptele școlii, ce mâine îl indică, ca îndrumător și apărător al întregului popor român, dintre Nistru și Tisa.

Dela ei, delă studenții basarabeni, pretindem simțire românească și că inima să le bată în unison, cu a poporului basarabean dela țară, și a fraților din celelalte provincii. Dintre acești studenți însă, o infimă minoritate de rătăciți, nu perduți pentru totdeauna, sunt conduși de idei nesănătoase.

Le arăt numele pentru ca voi, fii luptătorilor din Tigheciu, să le îndreptați pașii spre o nouă viață, scoțându-i din lumea ce nu este a lor și în care au ajuns printr'un joc fatal al împrejurărilor — sunt tinerii studenți: Gluskof Boris, Statof Ion, Tetof Petre, Gavrilof Eugen și Ga-

nev Simeon, delă Academia de Agricultură locală, cari într'un moment de rătăcire și inconștientă, au strigat: „*Zdrasti Lenin, Zdrasti Trofki*“. Atrăși ca fluturele de lumină, Moscova comunistă, e farul magic, în jurul căruia gravitează acești tineri, ce fără să vrea, au devenit fervenți partizani ai „*Internationalei Jidănești*“, ce prin orice mijloace, caută să întroneze în lume, domnia Jidanului fără patrie și să dărâme credința celui ce s'a sacrificat, pentru triumful sublimei sale doctrine și a Statului creștin.

Frați basarabeni! Simțim cum glasul binecuvântat al iubirei de patrie, vă aduce în mijlocul nostru. Știm că rătăcirea unora, a celor puțini din voi, este trecătoare. Știm că Basarabia românească, marea massă a țărânilor este a noastră. Ea ne cunoaște, ne iubește și va lupta veșnic alături de noi, pentru drepturile ei de fiică a României, drepturi ce nu se prescriu în veci.

Puținele oi pierdute, se vor reîntoarce la turmă, atunci când voi ca și păstorii biblici, vă veți înțelege marea noastră menire în viața de mâine a României-Mari. Atunci bucuria noastră va fi de nedescris și nu se va revărsa în sgomotoase strigăte, ci se va pleca tăcută, într'o pioasă reculegere spre Atotțiitorul, pentru ca împreună cu fii regășiți, să serbăm marea biruință a crezului nostru: *Românii cu toții una!* Vom preamări fericirea acestor clipe, căci știut este, că prin tineretul basarabean viguros de azi, nestimata delă coroana lui Ștefan cel Mare și Sfânt, își va recăpăta strălucirea și vechiu-i nume: „*de luptătoare vi-tează a românismului și apărătoare a credinței strămoșești*“.

Victor Medrea
student în drept

Limba noastră

„Mult e dulce și frumoasă, limba ce-o vorbim, altă limbă armonioasă ca ea nu găsim...“, sunt cuvintele vechiului versificator, care cânta pe vremuri să preamărească și să ridice frumșetea limbii românești, să îndemne toată suflarea românească să-și iubească și cinstească limba strămoșească, desconsiderată în unele pături ale societății românești.

Cuvintele acestea erau o meritată dojană, pentru aceia, cari mai bucuros vorbeau limbi streine, ca de

exemplu grecește pe vremuri, ru-sește și în prezent în Basarabia, franțuzește în vechiul Regat, în Bucovina nemțește, iar în Ardeal ungurește mai ales. E bine și frumos, negreșit, să știi, cunoști și vorbești mai multe limbi: nu e bine, nici frumos însă, când întrebuițezi aceste limbi cu frații tăi Români, în socoteala limbei mamei tale.

Infruntarea poetului Sion se potrivește, durere, și în timpurile de față, când visul nostru, de a vedea e toți Românii laolaltă, este mpr'i-

nit. Dojana aceasta se poate aplica și în prezent, unor intelectuali de ai noștri, cari în Ardeal, mai vorbesc întreolaltă limbi străine, neavând atâta tărie sufletească și simț național, să se emancipeze de sub influența străine.

Oare de ce aceasta nesocotire? Se aud mereu plângeri, că intelectualii noștri, cari au mai mare răspundere națională, decât țărani de la orașe, își dau copiii la școale străine, pe motiv că școlile noastre nu corespund, cu toate că, nici ei chiar, și cu atât mai puțin odraslele lor, nu știu și nu cunosc îndeajuns limba maicei lor! Intelectualul Român mai bucuros deschide ușa comerciantului sau a meșteșugarului străin, unde este întâmpinat cu plocioanele, vorbe dulci străine etc. Așa se obișnuiește și în conversație cu străinii. Tot limba lor este preferită. Și de ce? Când nu e motiv? Ce să amintim de căsătoriile mixte din trecut, și foarte obicinuie și în timpul de față, cari se încheie tot în detrimentul elementului româ-

nesc. Din străin nu putem face Român, pe când Românul fie bărbat, fie femeie, slabi în conștiința națională, și dacă nu se lapadă, totuși, cedează și închide ochii, dacă nu înghite multe, în societatea rudelor străine.

Tot așa prin oficiile publice, unde toți funcționarii ar trebui să știe și să vorbească numai în limba Statului Român. Față de aceștia nu e tolerant, ci *direct laș și slugarnic*, nu numai publicul românesc, ci *durere și rușine*, chiar funcționarii, ba și *mai rușine*, chiar șefii diferitelor oficii, sau rezorturi.

Păcătoși suntem deci noi, cari tolerăm și sprijinim aceasta hulă și desconsiderare, a graiului și elementului românesc.

De aceea să luăm aminte, și să urmărim mai cu dinadinsul cuvintele poetului:

„Vorbiți, scrieți *românește*, pentru Dumnezeu!“

Dr Eugeniu Munteanu
primconsilier al orașului
Orăștie, membru al L. A. N. C.

Declinul bolșevismului

De mai bine de opt ani imperiul moscovit, care a dat omenirii pe un Tolstoi, un Dostoievski, un Merejkovski, — zace pradă pustiirilor și nimicirilor, executate sub conducerea diabolică a câtorva mii de Jidani, îmbrăcați în vestmântul demagogic al comisarilor roșii. Biserici, mănăștiri, universități, spitale și laboratorii, unde cândva mișunau miile de preoți, călugări, profesori, medici și savanți, — astăzi sunt numai ruine părăsite, cari supraviețuiesc o civilizație și cultură măreață și veche dispărută, întemnițată în beciurile „Cekei“ sau expulsată în țări străine.

Formulele demagogice ale lui Marx, Bakunin și Lenin azi sunt complect demonetizate, omenirea recunoscând nu numai imposibilitatea lor de realizare, ci chiar pericolul iminent, pe care-l prezintă pentru restul omenirii, încă necontaminat de bacilul descompunerii bolșevice.

De aceea vedem că toate popoarele s'au pus în gardă în fața pericolului pancomunist.

Zilele acestea Președintele Statelor Unite ale Americii de Nord a ținut un fulminant discurs, în care a pecetluit definitiv bolșevismul, ca un curent periculos, contra căruia trebuie luptat.

Adresându-se Consiliului congregațional al bisericilor, al cărui pre-

ședinte onorific este, Președintele Coolidge relevă nevoia unei cooperări între Biserică și Stat pentru a combate „ilegalitatea“, denumire pe care o dă organizațiilor socialiste și comuniste, cari tind să distrugă rezultatele obținute prin eforturile constante a atâtor generații.

„Comuniștii, închee dl Coolidge, și-au propus să distrugă industria prin violență. În schimbul revendicărilor egoiste nu oferă nici o compensație proprietarilor legali“.

Acestea sunt cuvintele celui mai înalt demitar a unuia dintre cele mai puternice State din lume.

Dar s'a produs un foarte îmbucurător reviriment chiar și în masele mari ale muncitorimii, cari tot mai mult se depărtează de Jidani internaționali ai Moscovei, dovedind prin aceasta că îi consideră mai presus de toate interesele patriei și națiunii lor.

Astfel „Cuvântul“ din 28 Octombrie aduce știrea că: „Marea majoritate a membrilor partidului comunist suedez, în frunte cu secretarul general al acestui partid, dl Sheglund s'a înscris în rândurile socialiștilor-democrați. Cu această ocazie dl Sheglund a declarat că partidul comunist este o organizație anti-națională, care, fiind afiliată Internaționalei a III-a, a lucrat de multe ori

contra intereselor superioare ale Suediei și muncitorimii, așa că se impune ca toți Suedezii să-și servească patria, iar nu interesele Moscovei, care urmărește preponderența mondială cu ajutorul muncitorimii“.

Iar unul dintre cele mai recente numere ale marelui ziar „Times“ anunță că conferința „Uniunii sindicatelor profesionale japoneze“, a hotărât să nu mai întrețină pe viitor nici un fel de relațiuni cu organizațiile muncitorești din Rusia, care sunt afiliate Internaționalei a III-a.

Conferința a mai hotărât excluderea din rândurile uniunii a muncitorilor japonezi, cunoscuți că au idei comuniste.

Deci vedem că chiar și îndepărtata țară a Soarelui, unde absolutismul mandarinilor se micșorează evolutiv, făcând loc unei democrații sănătoase, — muncitorimea, prin supremaele ei organizațiuni sindicale, a hotărât o luptă pe față contra adevăraților lui Trotzki—Leiba—Braunstein și Zinoviev—Apfelbaum.

Aceste câteva întâmplări, caracteristice, relevate de întreaga presă mondială, sunt destul de grăitoare.

Cât privește Rusia, „Neue Freie Presse“ din 30 Oct., aduce din Koburg, vestea că Marele Duce Kyrill a înființat o comisiune, care să elaboreze o nouă Constituție pentru Rusia, după indicațiile date de el.

A declarat totodată presei că în curând va ajunge timpul când se va întoarce, împreună cu toți emigranții, în patria lor, pentru a o refăce și pentru a-i reda strălucirea, pe care a avut-o în trecut.

Dar înainte de a se face aceasta, desigur că poporul rus va chema la răspundere Jidani roșii pentru milioanele de victime omenești, pe care le-au făcut aceștia, fără nici un scrupul de conștiință.

Și atunci va fi sosită ora teribilei răsbunări!

Comunicat oficial. În urma propunerii dlor Președinți a comitetelor L. A. N. C. din Cluj, au fost aleși ca secretari: La Comitetul Regional dl Victor Medrea, la Comitetul județean dl Ioan Șerbu, iar la Comitetul local dl Ilie Radu, toți trei studenți în drept și membrii activi a „Ligii Apărării Naționale Creștine“.

Drumul triumfal al dlui profesor A. C. Cuza în județul Cluj și Someș

In zilele de 21, 22, 23 și 24 Noemvrie a. c., **Domnul Profesor A. C. Cuza**, ilustrul președinte al „Ligii Apărării Naționale Creștine” și-a continuat drumul său triumfal prin Ardeal, pe care-l începuse în județul Năsăud, înainte cu două săptămâni.

După primul turneu, încununat cu cel mai desăvârșit succes, la care ne-am fi putut aștepta, — unii dintre politicianii jidoviți a partidelor, cari încep să simtă, spre marea lor desperare, cum le lunecă, de sub picioare, tot mai mult, terenul popularității, — au încercat să debileze o multime de insinuări, calomnii și mistificări, pe cari le-a reprodus și anemica lor presă. Ținta lor supremă era să ne așeze într-o lumină, ca și cum am fi un nou partid politic, sau cel puțin o agentură a unuia dintre partidele politice existente. Bine înțeles că aceste motive ale lor de-a ne discredita în fața bunilor Români, cari ne iubesc și ne sprijinesc, — au rămas, cu desăvârșire, infructuoase.

Răspunsul cuvenit l-a dat imensa mulțime a Ardelenilor, cari și-au spus cuvântul lor hotărâtor, cu ocazia Marelui Meeting din Cluj, a întrunirilor însuflețite dela Gherla, Dej și celelalte comune, unde a apărut figura măreață a profesorului A. C. Cuza. Pretutindeni poporul, scârbit de demagogia stearpă a partidelor politice jidovite, a îmbrățișat, cu cea mai mare căldură și cu cel mai delirant entuziasm, ideologia salvatoare a naționalismului integral și a creștinimului intransigent, pe cari singur numai „Liga Apărării Naționale Creștine” are curajul să o susțină fățiș.

Pentru a face cunoscut, acest fapt, cercului larg al cetitorilor noștri, vom reda o descriere amănunțită al ultimului turneu triumfal, condus de dl prof. A. C. Cuza, care înseamnă o nouă pagină de victorie în istoria sfintei noastre lupte.

Sosirea la Cluj

Sâmbătă, 21 Noembrie a. c., la orele 10.45 a intrat în gara Clujului, a cărui peron era tixit de lume, expresul de București, care aducea pe dl prof. A. C. Cuza, însoțit de dl Colonel Neculcea, dl Al. Bacaloglu, avocat, și studentul Bișleanu Mihail din Iași, — precum și de dl Valer Pop, președintele comitetului județean a L. A. N. C. din Cluj, și Călin Baroși, secretarul de redac-

ție al revistei noastre, cari au plecat înainte, la Apahida, pentru a întâmpina de dl Cuza.

În uralele mulțimii dl Cuza descinde din tren și se îndreaptă spre salonul de așteptare cl. I, unde erau adunați toți conducătorii din Cluj și reprezentanții din provincie a „Ligii Apărării Naționale Creștine”, precum și un imens public.

Am remarcat pe dl prof. Cătuneanu, prof. Iuliu Hațeganu, A. Ciortea, Rectorul Academiei de Comerț, Valer Roman, prof. Titus Malaiu, (Gherla), Căpitan Gheorghe Beleuță, Ion Istrate.

Dintre delegații, sosiți din provincie, am notat pe Păr. Ion Moșa (Orăștie), dr Bena (Arad) dr Tămăș (Satu-Mare), dr Iula (Simeria), prof. Bușița (Beiuși) cu o delegație de 2 țărani: Ion Lazar (Sân-Mărtinul Beiușului) și Gavril Bric (Fenicia).

De asemenea un foarte numeros grup de studenți era în sala de așteptare tixită. Am remarcat pe dl Ion Suciu, președintele Centrului „Petru Maior”, Augustin Bidlan, președintele societății studenților în drept, Peiă (litere), N. Petrescu, vicepreședintele Centrului (medicina), Ion Braicu și A. Eremiu, Iustin Ilieșiu (litere), drele Aurora Caliani și Buba Simon, (litere), etc., precum și administratorul revistei noastre, dl Simeon Mitea, student în drept.

Dl Aurel Ciortea salută pe dl Cuza în câteva cuvinte, pline de căldură și sinceritate, — la cari răspunde, vădit emoționat, dl prof. A. C. Cuza, mulțumind pentru călduroasa primire ce îi s'a făcut.

În ovațiunile nesfârșite ale celor prezenți, dl Cuza, a părăsit edificiul gării, urcându-se în trăsura, cu patru cai, care-l aștepta la eșire. Afară, în piața gării îl aștepta o mulțime imensă de studenți și de cetățeni, cari au făcut o manifestație călduroasă de simpatie ilustrului lor conducător.

S'a format pe urmă un impozant cortegiu, în frunte cu drapelul comitetului Central al „L. A. N. C.”, purtat de studentul Victor Medrea. Trăsura dlui Cuza era înconjurată de studenți, îmbrăcați în costume naționale.

Marea mulțime a studenților s'a înconlonat după trăsură, și în sunetele „Imnului Studentesc”, mărețul cortegiu a parcurs Bulevardul Regele

Ferdinand, ajungând la Hotelul „Astoria”, unde a tras dl Cuza.

Fiind chemat, prin ovațiunile necentenite ale mulțimii, dl Cuza a apărut pe balcon, de unde a mulțumit, din nou, pentru călduroasa primire și a îndemnat mulțimea să se risipească în liniște, și să se întrunească din nou, după masă la arenă.

La Hotel, dl Cuza a primit o delegație a doamnelor române din Cluj, compusă din dnele Elena Bratu, Stanca, Istrate, Barițiu, Beleuța, Lazar și Argintaru.

În numele „Uniunii meseriașilor și comercianților Români” și-au prezentat omagiile lor dlui prof. A. C. Cuza, o delegație compusă din dni Victor Iliescu, Ion Vlad, Ștefan Peneș, Gheorghe Ghili, Vonica și Ion Androniu.

La orele 12^{1/2}, a dat dl Valer Pop, vicepreședintele Comitetului Central a L. A. N. C., o masă copioasă, în onoarea dlui profesor A. C. Cuza, la care au luat parte 20 de invitați.

Meetingul dela Arena Sportivă

La orele 2-30 dl profesor Cuza sosește la Arena Sportivă a cărei tribună, precum și spațiul larg din fața tribunei erau tixite de circa 5000 de oameni. Am avut deosebită plăcere să remarcăm foarte mulți reprezentanți distinși ai elitei clujene, precum și un foarte mare număr de studenți.

Dl Cuza, a fost primit, de acest public, cu ovațiuni frenetice.

În fața tribunei, s'a început slujba religioasă a sfințirii drapelului celebrată de păr. Spătaru (gr. ort.) și păr. Moldovanu (gr. cat.). Răspunsurile corale le-a dat, bine instruitul cor, al Episcopiei ortodoxe, condus cu multă pricepere de dl Sava Golumba.

Remarcăm cu deosebită satisfacție, că pentru prima oară la o ceremonie religioasă și anume la aceea a „Ligii” au oficiat împreună reprezentanții a celor două biserici naționale.

Imediat după această slujbă impunătoare ce a impresionat mult publicul, care a stat tot timpul în picioare, s'au început vorbirile, care s'au rostit în ordinea următoare:

Primul ia cuvântul dl profesor Cătuneanu, care subliniază importanța sfințirii drapelului, fapt ce ne leagă de trecutul prin taina credinței depărtată al strămoșilor noștri și ne luminează calea viitorului.

„Sunt 2 ani, zice dsa, decând Institutul Social Român, a invitat pe toți fruntașii partidelor, să vorbească

despre doctrina politiceii lor. A fost invitat chiar și jidanul *Moscovici*, care a vorbit despre doctrina socialistă. Inșă singurul, cel mai competent, profesorul *Cuza* dela Iași, nu a fost invitat să expună doctrina naționalistă. Ceeace nu s'a putut face în Capitala României, se face azi în Capitala Ardealului“.

„Doctrina națională, a fost crezul politic al tuturor generațiilor, cari au luptat pentru România de azi. Așa, încât astăzi, când L. A. N. C. luptă pentru acelaș ideal, nu face decât să prelungească linia dreaptă a celei linii sănătoase, pe care au urmat-o înaintașii noștri.

„In afară de această considerație, atitudinea noastră pornește dintr'o copleșitoare durere a momentului și anume: asistăm cu toții la cel mai vast complot al tăcerii, ce se poate concepe: la complotul tăcerii tuturor partidelor politice față de pericolul jidovesc, ce amenință țara.

„Noi suntem hotărâți să rupem această tăcere, să facem lumină deplină și să organizăm opinia publică în așa fel, încât oricare va fi guvernul de mâine, să trebuiască a ține seamă, de indicațiile antisemite ale populației de baștină.

„L. A. N. C.“ lucrând astfel, va aduce un serviciu istoric, întregului neam“.

In numele Comitetului Regional urează dlui profesor *Cuza* bun sosir.

După încetarea aplauzelor, cari au acoperit ultimele cuvinte ale acestui edificator discurs, s'a ridicat dl dr *Sandi Bacaloglu*, care a adus salutul „L. A. N. C.“ din București.

Al treilea vorbește cu foarte mult efect, dl dr *Valeriu Roman*, secretarul-general „L. A. N. C.“, despre atitudinea noastră, față de partidele politice. (Ideile esențiale ale discursului său se găsesc redată într'un articol semnat de dsa și publicat în numărul de față al *Revistei* noastre).

Urmează dl dr *Pascu*, care salută pe dl *Cuza* în numele Centrului Studentesc „P. Maior“. (Discursul dsale va apare în No. viitor al *Revistei*).

Dl dr *Valer Pop*, vorbește pe urmă cu o strălucită vervă, despre reacțiunea pericolului jidovesc în opinia publică. — Iși exemplifică afirmațiile, cu situația reală din Germania și Franța, două dintre cele mai civilizate țări ale lumii, în cari antisemitismul, a prins rădăcini adânci.

Pe cale de concurență particulară, nu se poate combate antisemitismul. Căci precum arcașii lui Ștefan cel Mare nu ar putea lupta cu mitra-

liera, tot astfel cu 5 bani, nu poți doborî milionul.

Numai democrația adevărată și politica de Stat continuă, pot folosi în această luptă. *Problema jidănească trebuie soluționată*. Arată printr'o comparație foarte sugestivă, cum au fost imbarcați și strămutați de către Turci, cele 2 milioane de Greci din Asia-Mică. *Eliminarea Jidanilor este un act de dreptate istorică, pe care trebuie să-l facem cu orice preț*.

Dl profesor A. C. Cuza vorbește în fața alor 5000 de oameni

In mijlocul ovațiunilor, ce nu mai conteneau, dl A. C. *Cuza* se ridică pentru a vorbi mulțimii însuflețite.

„Frați Români!

Eminentul coleg *Cătuneanu* v'a arătat, că n'am fost chemat să vorbesc la Institutul Social Român. N'am fost chemat pentru că așa zisul Institut Social Român nu este nici Institut, căci el este un simplu birou de cenzură pentru Români, cari abordează probleme românești, — nici Social, pentru că nu se ocupă cu cea mai socială dintre toate problemele, existente azi, cu problema jidovescă, — și nu este nici Român, pentru că este susținut de Aristide Blank.

Am avut intenția să Vă vorbesc despre doctrina național-creștină, — însă onor. Autorități m'au împiedecat de-a ține această conferință doctrinară la Teatrul Național, așa cum proiectasem. Inșă rezerv acest subiect pentru altădată.

In schimb am să Vă fac azi unele importante declarații.

Vi s'a spus, că ce este Liga. Liga care nu este un partid, are însă o politică a sa internă și externă, pe când celelalte partide politice nu au nici o politică internă, nici externă.

Politica însemnează să răspunzi nevoilor mari a unui neam.

Poporul român eliberat, trebuie să fie stăpân pe destinele sale. Orașele fiind pierdute, este pierdută și conducerea țării.

Toate partidele sunt unite cu Jidanii. Deci sunt incapabile să lupte contra jidanilor.

In ce privește politica externă, dl *Cuza*, afirmă în aprobări leunime ale mulțimei, că este o rușine, când toți anarhiștii și comuniștii, de talia lui *Barbusse* și *Guernut*, vin să ne cointoleze în țara noastră. Aceasta se explică prin faptul, că a crescut peste noi, puterea ocultă a Societății Națiunilor, care nu este altceva, de-

cât un camuflaj al capitalului internațional jidovesc, ce tinde să subjuge popoarele, nu din lăuntru, prin autorități, ci din afară cu ajutorul finanței și presei internaționale jidănești. *Cum putem scăpa din această situație insuportabilă?* Va trebui să ne folosim de o metodă, în ipoteza, că vom cârmui cu ajutorul și voința dv. Numai prin lege se poate deslega problema jidănească și anume prin decrete-legi, cari sunt cu mult mai expeditiv, decât legile ordinare a căror elaborare este atât de îngreunată, din cauza preanumeroselor discursurice se rostesc în parlament. Noi vom aduce următoarele decretelegi:

1. Scoaterea jidanilor din armată.

2. Desființarea contractelor de păduri încheiate cu jidani.

3. Toate pământurile ocupate de Jidani vor fi trecute în exploatarea sătenilor.

4. Pentru naționalizarea orașelor se va decreta exproprierea urbană, din cauză de utilitate publică, a tuturor prăvăliilor și caselor jidovești, cari vor fi trecute meseriașilor, comercianților, funcționarilor, liber-profesioniștilor cinstiți, români.

Dar atunci ce vom face cu jidanii?

A sosit vremea, ca acest popor să muncească. Va trebui să aibă țara lui, în care să are, să samene și să muncească, ca toate popoarele.

Anglia a voit să rezolve această problemă, oferind jidanilor un teritoriu larg: *Uganda*. Inșă al VI-lea congres sionist a refuzat să-l primească.

Noi însă suntem hotărâți să nu-i mai îndurăm în mijlocul nostru. Și aici intervine rolul politiceii n'astre externe.

Dacă există o *Societate a Națiunilor*, aceasta are datoria să rezolve problema jidănească. Inșă ea nu o face, pentru că e împănată de jidani.

Pe urmă d. *Cuza* a spus câteva cuvinte despre raporturile noastre cu străinătatea. „Am văzut — zice D-sa la Budapeșta, spiritul că toată lumea vrea să dea afară pe jidani. Cei mai mulți jidani sunt în România, Polonia, Ungaria și Austria; cu aceste țări am stabilit raporturi de prietenie. Aduce omagii cînducătorului antisemiților maghiari, care vrea unirea noastră. Interesul nostru comun este a ne apăra de jidani și de bolșevici.

Cultura europeană trebuiește salvată și apărată.

De aceia Statul român are datoria să aibă raporturi sigure, în ce privește politica externă.

Inșă, accentuează din nou dl *Cuza*, nu putem să admitem inmixtiunea

Ligii Națiunilor. Ea nu poate opri Austria și Ungaria, ca ele să-și reîntroneze Monarchia. Protestăm contra acestui amestec. Noi nu ne temem de restabilirea monarhiei, pentru că aceasta este o garanție cu mult mai mare pentru ordine, decât republicele, în dosul cărora stau jidani.

Eu sunt monarchist pentru țara mea și nu pot să fiu anarchist, pentru celelalte nații. Politica internațională cea mai bună este dreptatea pentru fiecare popor. Aceasta însemnează mai întâi neamestecul absolut în afacerile interne ale celorlalte țări.

Și noi avem pretenția ca nimeni să nu se amestece în afacerile noastre interne. Suntem pe cale de-a rezolvi problema jidănească, aplicând programul nostru în întregime. Înțelegem să fim neturburați în rezolvirea acestei mari probleme naționale românești.

In cazul când ar încerca să se exercite presiuni, de orice fel, asupra noastră, din afară, în chestia jidănească, să se știe bine că noi vom face răspunzătorii pe jidani, de tot ce ar putea să ni se întâmple considerându-i ca trădători de țară și trădându-i în consecință.

Considerăm pe jidani, dela noi, ca ostatici. La cel dintâi atac, eventual, din partea cuiva, asupra României, care atac nu poate fi pus în mișcare decât de către Jidani dela noi în înțelegere cu cei de peste graniță declarăm, că ne vom răfui cu jidani pripășiți la noi pentru că nu înțelegem să tolerăm dușmani în spațiile noastre.

În ce ne privește pe noi, s'ar putea, ca jidani să încerce uneltiri și contra conducătorilor „Ligii Naționale Creștine“. Noi nu ne considerăm nemuritori, dar nu înțelegem să murim, de mâini jidovești nerăsbunați.

Să știe jidani că viețile noastre sunt asigurate prin dragostea poporului românesc.

În ce privește violențele, ce s'au produs, în ultimul timp, în unele părți, contra jidanilor, am fost întrebați, dacă noi le aprobăm. Răspund categoric: *Noi nu des aprobăm nici nu aprobăm, ci constatăm:*

Acestea sunt fenomenele sociale, care dovedesc gravitatea problemei și legitimează acțiunea Ligii Apărării Naționale Creștine, pentru a le preveni pe cale legală.

Răspunderea acestor violențe o au în întregime, partidele, care nu au dat satisfacție intereselor românești.

Ne temem dar că din cauza inac-

țiunii partidelor, să nu se înceapă o mișcare, putând să treacă peste capetele noastre.

Deci, „Liga Apărării Naționale Creștine“ va tinde să-și realizeze, în întregime, programul ei.

La urmă, dl prof. Cuza mulțumește pentru entuziasta primire.

Face un călduros apel către asistență, cerând ca fiecare bun român să-și facă datoria. Numai astfel vom putea merge la izbândă.

După Meeting

După ce și-a rostit această măreață cuvântare, care a fost des întreruptă, cu aplauze frenetice și cu vii aprobări, dl Cuza a fost ridicat de studenți pe umeri, și în mijlocul ovațiunilor ale imensei mulțimi însuflețite, a fost condus la trăsura S'a format din nou un impozant cortegiu, care s'a îndreptat spre oraș.

La Teatrul Maghiar așteptau două cordoane de jandarmi, sub conducerea dlui *Maier Aramă*, Comisar Regal. Au fost însă rupte, cu ușurință de puternicul grup de studenți ce-l însoțea pe dl Cuza, pe care l'au condus până la casa dlui *Valer Pop*.

De aici grupul studentesc s'a îndreptat spre Piața Unirii, voind să manifesteze la „Lupoaița“. În fața hotelului „New-York“ erau însă masate, puternice forțe armate, care au oprit, pentru un moment înaintarea. Studenții erau însă hotărâți să rupă și acest cordon, — și numai la intervențiile dlui *I. Suci*, președintele Centrului „Petru Maior“, s'au împărășit în liniște și ordine.

Acasă, la dl Valeriu Pop, s'a ținut o importantă consfătuire a Comitetului Central Executiv a L. A. N. C., la care au participat și delegații din provincie, — sub presidenția dlui prof. Cuza. S'au luat mai multe hotărâri importante, în ce privește activitatea viitoare a Ligii.

Seara s'a dat un banchet în onoarea dlui prof. A. C. Cuza, în saloanele hotelului „Central“. Aici au toastat:

Di prof. Cuza pentru M. S. Regele. Di Rector Ciortea pentru dl A. C. Cuza. Di Bacaloglu pentru conducătorii din Cluj a L. A. N. C. Di Valer Roman pentru armată. Di Penes, în numele comercianților și meseriașilor români și dl Ion Suci în numele Centrului „Petru Maior“ închină pentru dl Cuza. Răspunde tuturor, mulțumindu-le călduros, dl prof. A. C. Cuza.

Tocmai când se rosteau aceste discursuri, a venit corul episcopiei

ortodoxe, sub conducerea măestrului *Sava Golumba*, care a executat, cât se poate de bine, mai multe bucăți clasice, naționale și populare, stârnind aplauzele vii ale asistenței vădit impresionate, de această plăcută surpriză.

Banchetul s'a sfârșit într'o atmosferă plină de căldură și de sinceră înfrățire, la orele 1.

La Ciucea

Duminecă, în 22 Noembrie a. c., dimineața a plecat, din Cluj, un autobuz, care i-a dus la Ciucea pe dnii *prof. A. C. Cuza, prof. I. C. Cătuneanu, Valer Pop, Valer Roman, prof. T. Malaiu, Colonel Neculcea, Căp. Gh. Beleuța, studenții I. Suci, Caius Bardoși, Victor Medrea, Mihail Bicleanu, Ion Braicu, Aurel Eremiu.*

La intrarea, în comuna Ciucea au fost întâmpinați de un grup numeros de moși călări, cari cântau cântece vitejești și îl aclamau neîncetat pe dl Cuza.

În numele tineretului dela poalele muntelui Vlădeasa dl A. C. Cuza este salutat de către dl *dr Liciniu Grapini*, președintele L. A. N. C. din Ciucea.

Inconjurând automobilul moșii călări conduc pe dl Cuza până la poarta triumfală, ridicată în mijlocul comunei, care purta inscripția:

„Binea-ți venit

pentru

Hristos, Regele, Națiunea!

Trăiască A. C. Cuza!

Aici dl Cuza era așteptat de numeroase delegații de țărani, veniți din 17 comune, dintre cari cea mai depărtată, era la o distanță de 45 km., în creerii Munților, pleșuviți de jidani și jidoviți.

În numele comunei Ciucea, primarul *Vasile Brudașca* prezintă omagiile sale dlui A. C. Cuza, care răspunde, mulțumind pentru prea frumoasa primire.

Întâiu s'a oficiat un serviciu divin de către părintele *Iuliu Truța*, care a sfințit drapelul organizației locale a L. A. N. C.

După aceea au urmat discursurile.

Ca primul vorbește dl Căpitan de rezervă *Șiancu*, care-l salută, într'o cuvântare plină de elan generos, pe dl prof. Cuza. Dl — *prof. Cătuneanu* prezintă sătenilor adunați, precum și numeroșilor intelectuali prezenți, pe marele luptător *A. C. Cuza*. — D-nii *Valer Pop, Valer Roman și Păr. Malaiu* explică felul de organizare și mij-

loacele de luptă ale L. A. N. C. dl *I. Suci*, vorbește în numele studențimii. La urmă, dl *prof. A. C. Cuza* ține o înălțătoare cuvântare, ascultată, cu multă evlavie de către cei prezenți, cari l'au întrerupt des, cu strigăte: „Jos Jidanii!“ „La Palestina cu ei!“ „Trăiască dl Cuza!“

Pe urmă se constituie un comitet de delegați, în frunte cu dl *Grăpini*. Lista lor o vom publica-o într'un număr viitor.

În numele noilor aleși mulțumește primarul din Bologa, dl *Potra*, care-l salută, într'o cuvântare bine simțită, pe dl *prof. A. C. Cuza*, citând la urmă câteva versuri populare, care dovedesc cât de adânc a pătruns antisemitismul în pătura noastră țărănească.

Adunarea s'a sfârșit în mijlocul celei mai mari însuflețiri. După aceia oaspeți și localnici au luat parte la banchetul dat în onoarea dlui *Cuza*. La orele 2 dl *Cuza* a plecat spre Mociu.

La Mociu

Autobusul a pornit cu cea mai mare viteză din Ciucea, însă, fiind distanța între Ciucea și Mociu, prea mare (120 Km.), nu am ajuns în comuna din urmă, decât la orele 6.

Lumea, care așteptase într'un număr imens, se împrăștiase deja, în cea mai mare parte, când am sosit acolo. Ne aștepta un banderiu de flăcăi călări, cari, împreună marea mulțime, ce s'a strâns repede atașându-se celor ce ne așteptau, au făcut o călduroasă primire dlui *Cuza*.

E de remarcat că în această comună, cu o săptămână înainte, se înființase o organizație locală a L. A. N. C., cu care ocazie au vorbit poporului dl *Valer Roman*, *Valer Pop*, precum și studentul *Ion Oltean*, delegatul Centrului „Petru Maior“, un orator talentat. Tot atunci au jurat pe drapelul sfânt al „svasticii“ vreo 1500 țărani.

Preotul Ciuca Simion salută, cu multă căldură și însuflețire, pe dl *Cuza*, care răspunde mișcat de frumoasa primire, ce i s'a făcut la ora atât de înaintată.

Deși era deja întunec, mulțimea s'a îndreptat spre Curtea Primăriei, unde pe lângă lumină de lampă, a vorbit dl *prof. A. C. Cuza*, mulțumind din nou pentru călduroasa primire și explicând sătenilor pericolul Jidovesc și mijloacele lui de combatere, care sunt concretizate în programul L. A. N. C.

Pe urmă am trecut la biserică, unde pâr. protopop *Ciuca* a celebrat, o slujbă divină înălțătoare, pen-

tru sfințirea drapelului. La urmă arată într'o vorbire foarte frumoasă, că este o mare cinste pentru biserica din Mociu care are pentru prima dată fericirea să sfințească un drapel, ce reprezintă *Patria*! Il binecuvântează și urează izbândă celor ce s'au adunat sub cutele lui salvatoare. Mulțumește dl *Cuza*, arătând importanța și istoricul simbolului de pe steag „Svastica“. În uralele mulțimei, dl *Cuza* a părăsit Mociul la orele 8¹/₂ seara.

Spre Gherla

Luni 23 Noemvrie la orele 8 dim., dl *profesor Cuza*, însoțit de dnii: *dr Valeriu Pop*, *dr Titu Mălăiu*, *Col. Neculcea*, precum și de studenții: *Ioan Suci* preș. Centrului, *A. Eremeiu*, *Ion Braicu*, *M. Bicleanu* și colaboratorul nostru stud. *Victor Medrea*, au plecat spre Gherla. La ora 9¹/₂, ajungem în capătul orașului, unde suntem întâmpinați de un mare număr de țărani și intelectuali, printre cari remarcăm, un numeros grup de preoți și teologi. În uralele mulțimei dl *profesor Cuza*, descinde din automobil, salutată fiind din partea Gherlei, de către pâr. protopop *Coste*, un distins luptător al cauzei naționale. Dna *Lt. Ilescu* predă o splendidă jerbă de flori, din partea femeilor creștine și urează un călduros bun venit dlui *Cuza*.

Răspunde dl *profesor Cuza*, care mulțumește pentru dragostea cu reca este întâmpinat. În frunte cu drapelul, mulțimea strigând „Trăiască *Cuza*“, se îndreaptă spre Catedrala episcopală, unde se sfințește drapelul.

Concelebrează pâr. protopop *Coste* și preoții *Ioan Săplăcanu* și *Isidor Falup*. Responzorile au fost date de părintele *Rusu dela Nicula* și teologul *Micu*. În numeroasa asistență remarcăm pe: Ilustritatea sa: *dr Octavian Domide*, prelat papal și vicar episcopesc. Canonicii: *Grigore Pop*, *dr Victor Bojor*, *dr George Vidican*, *Dionisiu Vaida*, precum și prezența dlor: *Consilier Dragoș*, *dr Morariu*, ing. *Silaș*, un mare număr de intelectuali armeni și ofițerime multă. Terminată sfințirea drapelului. pâr. protopop *Coste*, rostește o înălțătoare predică, din care spicuim câteva fraze. „*Binecuvântat să fii tu steagule, simbolul biruinței și al dragostei de Hristos; tu ai menirea ca toți să fie strânși în jurul tău, ca toți să facă zid de apărare cu piepturile lor pentru tine, căci tu meriți jertfe, chiar de sânge. Pleacă la luptă cu binecuvântarea noastră și biruința va fi a ta*“.

Dela catedrală ne-am îndreptat spre grădina publică, unde are loc adunarea. Cu toată ploaia ce cădea și frigul aspru, publicul stătea cu capetele descoperite, așteptând dela conducătorii Ligii, cuvântul de mântuire.

Aceiași asistență selectă, ia parte și la adunare. Seria vorbirilor o deschide dl *dr Valer Pop*, care spune: „Am venit să facem gardă, împrejurul dlui profesor *Cuza*. Venim aici, pentrucă din acest loc a pornit și Bărnuțiu, să ducă crezul naționalismului intransigent. Tot din acest loc, dl profesor *Cuza*, vă va arăta cărarea, ce trebuie să urmați“. Relevă personalitatea integră, a dlui profesor *Cuza*, care a știut să fie un caracter și să lupte pentru neam. Al doilea vorbește, profesorul *dr Titu Mălăiu*, care își începe cuvântarea cu cuvintele „Ne aflăm pe picior de rai, căci așa i se zice Gherlei, dar venim dela Ciucea, unde am găsit frați, ce nu au pregetat să meargă călare 24 ore, ca să vadă și să asculte pe cel ce știe să șteargă o lacrimă de pe obrazul românului slugă, în țara lui.

„Ninsorea aceasta, înseamnă lacrimile Românilor, oropsiți de Jidanul cotropitor. Ne-au luat păduri, pământuri și negoț, iar noi suntem cerșitori. Așa vor ajunge toți acei, ce nu vor lupta. Mă adresez îndeosebi, celor din: *Minthiu*, *Chirău*, *Săplac* și *Sic*, cari au venit în număr așa de mare, cum știu să lupte alte nații. Le dă ca exemplu *Fiume*, unde a văzut scrise pe case cuvintele: *Italia ori moartea*. Și după cum Sărbii, trebuie să asculte de Italiani, așa sunt datori *Jidanii*, să asculte de noi. Trebuie să învățăm și noi ca alte nații, să ne iubim neamul și atunci putem să facem cu străini ce vrem.

Prin Ligă, putem face acest lucru, căci ea este legătura de aur a sufletelor noastre.

Înscrieți-vă în ligă și biruința nu va întârzia, căci mântuirea este prin noi. *Stud. Eremeiu* vorbește în numele stud. someșeni. Dl *prof. Cuza*, arată primejdia jidovească și spune că partidele nu o poate soluționa din cauză, că sunt jidovite. Continuă, prin a explica felul în care „L. A. N. C.“ înțelege să rezolve problema jidovească și chiamă la luptă, întreaga suflare românească. În uralele mulțimei, dl *prof. Cuza* și suita se îndreaptă spre palatul episcopal, unde Prea Sfințitul Episcop *dr Iuliu Hossu* ne primește cu amabilitatea sa caracteristică și insistă în deosebi asupra situației deplorabile în care se

sbate țăranul maramureșan. Împărțind dlui *prof. Cuza* și suitei sale, binecuvântarea arhieriască, vizita noastră se sfârșește.

De aici, în urma insistențelor depuse, dl *prof. Cuza*, vizitează Academia Teologică, unde teologii, îi fac o entuziastă primire.

Dl *prof. Cuza*, rostește următoarele cuvinte: „Preoția este o carieră de sacrificiu și eu vă felicit pentru tăria, ce aveți de a urma drumul greu, ce a-ți început. Aveți un rol mare și în mișcările sociale și cu cari ocazii biserica romano-catolică, a jucat un rol important. Aveți menirea de a consolida poporul pe baze sănătoase și să fiți veșnic alături de el. Este o anomalie ca unii preoți să se dezintereseze de popor.

Domniilor-Voastre vi se cere, a reprezenta dreptatea și a lupta pentru ea și popor. „*Păstorul cel bun își pune sufletul pentru oi*”, trebuie să vă fie deviza.

Banchetul

La orele 1 p. m. dela Academia Teologică, dl *prof. Cuza*, însoțit de un grup numeros de preoți și intelectuali, s'a îndreptat spre Hotelul „Coroana”, unde a avut loc un banchet dat în cinstea dneisale. Au toastat: părintele protopop *Costa* pentru Rege, *păr. Cotuțiu*, un vechi memorandist pentru dl *Cuza*. Răspunde dl profesor *Cuza*. „Vă asigur de tot devotamentul meu și „L. A. N. C.” în ce privește soluțiunea problemei jidănești. Vom lupta pentru desrobirea economică a Ardealului. Vorbind cu Înaltul Prelat al Sfinților-Voastre, mi s'a atras atenția îndosebi asupra Maramureșului. Mă doare sufletul când aud de nenorocirea ce s'a abătut, asupra acestui colț de țară, fiindcă *eu sunt moldovean* din Maramureș. Mă trag după mamă din Vâncșfalva (Oncești). Acest lucru se poate vedea în *Documentele Maramureșene ale lui Mihaly*. La 1467, Matei Corvinul, a acordat străbunului meu despre mamă, Nicolae *Coroi*, privilegiu de boierie, printrucă, la 31 Decembrie 1465 „*Quadam nocte*” a salvat viața regelui Matei, rănit de Moldoveni. Inchină pentru Românii din Gherla. Comitetul local are în frunte pe părintele protopop *Coste*,

Ileanda-Mare

La orele 2¹/₂, am părăsit Gherla îndreptându-ne spre Ileanda-Mare.

Prin comunele ce trecem întâlnim țărani ce strigă „Trăiască dl *Cuza*”. În comuna Bârsău, găsim o poartă de triumf cu inscripția.

„Trăiască a A. C. *Cuza*”

Bine-ați venit!

În fiecare comună însă se afla 8—10 jandarmi, ce au împrăștiat lumea, făcând uz de mijloace nepermise. „*Ne-au alungat jandarmii*”. „*Avem copii și nu vrem să ne rupă jandarmii coastele*” strigă țăranii bătuți de jandarmi.

La intrarea în Ileanda-Mare. *stud. Petru Micu* precum și *păr. Gheorghe Micu* ne urează bun venit.

Răspunde dl *prof. Cuza*. Sunt de față *păr. Bot din Stoiceni, Ioan Pop din Boiul-Mare, primarul Mezei* din Lemnuu și săteni din *Curtuiuş*. Dnii *Dr. Rațiu adv., inginer Roman*.

Vorbește dl *Dr. Valeriu Pop*, care arată primejdia jidănească și mijloacele ascunse cu cari luptă jidanul.

Dl *Dr. Mălăiu* cheamă pe locuitori la luptă și le anunță începutul desrobirii.

Stud. Eremie, vorbește în numele studenților someșeni.

Dl profesor *Cuza* viu aclamat, explică felul nostru de luptă. Arată mijloacele prin cari se va soluționa problema jidănească și roagă pe cei prezenți să se organizeze în comitete locale.

Ca președinte al Comitetului local este ales *păr. George Micu*, paroh în *Vima-mare*.

Gâlgău

A doua zi de dimineață, la orele nouă plecăm spre *Gâlgău*. La intrarea în sat, *păr. Ion Goron* salută în numele poporenilor pe dl *Cuza*, care mulțumește. În curtea școlii se găesc circa 2000 de oameni din comunele: *Gâlgău, Poiana Blenchi, Bârsău, Vima-Mică, Capâlna, Fodora-Română, Dobocina, Valea Groșilor, Glod, Măgura, Frâncenii de Piatră*. Primul vorbește dl *prof. Mălăiu*, care arată starea precară a țărâniei românești și neputința ei de a se emancipa din jugul jidovesc. Dl *Dr. Valeriu Pop*, ține ca poporul să cunoască felul cum vin jidanii peste noi și cum ajung stăpâni, din cauza venalității noastre.

Dl *Suciu* vorbește în numele Centrului Studențesc „*Petru Maior*” din Cluj.

Dl *prof. Cuza* spune că o boală ascunsă dăinuiește în corpul neamului românesc. Dacă nu ne vom scăpa de ea vom muri. Arată mijloacele oculte de luptă ale jidanilor: comunismul și sectele religioase. Ei caută să dărâme creștinismul, dând ca exemplu Rusia pentru a asigura doctrinei lor satanice preponderanța. Vorbind de problema forestieră, ac-

centuează că în curând, vom rămâne fără păduri, mai ales că în consiliile de administrație ale diferitelor bănci și societăți, sunt oameni de-ai partidelor. Întrebat de săteni, cum înțelege să scape de jidani, dl *prof. Cuza*, explică art. 7, al Statutului nostru, arătând norma noastră de guvernare prin decrete legi. În uralele mulțimei dânsul, anunță înființarea următoarelor comitete locale:

1. *Căpâlnea* *păr. Ioan Mureșanu* preot președinte, vice-președinți: *Silviu Cutea, Ioan Graur și Iosif Băieși*.

2. *Gâlgău* *păr. Ion Gorun* preot președinte, vicepreședinți: *Percea și Iosif Oros*.

3. *Poiana Blenchi* *păr. Gavril Micu* preot președinte, vice-preș. *Gavrilă Contiș* proprietar.

Ultimile cuvinte sunt rostite de către plugarul *Gavrilă Contiș*, care mulțumește dlui *prof. Cuza*, pentru cinstea ce li s'a făcut. — Infierăm însă purtarea jidovită a prim-pretorului Rusu care a împrăștiat cu jandarmi poporul.

Dej

La ora 12 a. m. ajungem la Dej unde în fața tribunalului ne așteaptă un număr de peste 4000 de țărani, cu drapele. Ținem să remarcăm zelul depus de studentul *Octavian Lascu*, care împreună cu poporul a primit cu urale nesfârșite automobilul în care se găsea d. *prof. Cuza*. În frunte cu studenții și cu drapelele, poporul s'a îndreptat spre grădina dlui *dr. Clemente Barbul*, unde a avut loc o grandioasă adunare. Primul vorbitor a fost dl *dr. Valeriu Pop*, care în cuvinte calde, întrerupte adese ori de aplauze, cheamă la luptă, pentru desrobirea neamului țărâniea someșană.

Dl *prof. dr. Titu Mălăiu*, accentuează asupra primejdiei jidovești în raport cu mica economie și cere ca cele ce va rosti dl *Cuza*, să fie de azi înainte farul conducător al someșenilor.

Dl *prof. Cuza*, își începe discursul prin cuvintele: „Unii din d-v., strigă că jidanii să plece acum, acum vrem să-i scoatem și noi, dar cum? (Voci din public: *Cu bota că se duc iute*). — „Nu cu bota, ci cu legea.” Și să vedeți cum îi vom scoate. — Nu vom lucra cu Cameră și Senat cari discută cu lunile, ci prin decret-legi”.

Domni-Sa explică pe larg cum se vor aplica decretele-legi și cere ca cei ce vor să lupte cu adevărat să se organizeze în comitete. Ca președinte al comitetului județean este ales, *prof. dr. Titu Mălăiu*.

Dl *dr. Valeriu Roman*, explică ce

este liga și imposibilitatea partidelor de a soluționa problema jidănească. Arată că noi luptăm pe două fronturi în contra jidanilor și a jidăniștilor. Indemnând poporul la liniște și chibzuință; dsa insistă asupra uniunii în cuget și în simțiri a tuturor Românilor, căci numai așa vom putea avea „România Românilor.“

Mai vorbesc studenții :

Ioan Suci din partea Centrului „Petru Maior“, Mihail Bicleanu, din partea studențimei ieșene, Aurel Ereimeiu din partea studențimei năsăudene, Victor Medrea din partea studențimei Oltene, Ionel Mureșan din partea studențimei someșene. Adunarea se încheie de către dl prof. Cuza, care mulțumește tuturor pentru dragostea cu care au alergat să ne întâmpine și

să ne asculte.

La orele 2 p. m., s'au sfințit în cadrele unui impresionant serviciu religios, drapelul „L. A. N. C.“ Oficiază părintele protopop *Iacob Marga*. Se stropesc cu apă sfințită drapelul :

Organizației județene	Someș.
„ locale	Dej.
„ „	Codor.
„ „	Vad.
„ „	Reteag.

După terminarea acestui serviciu divin, urează spor la muncă și biruință, în câteva cuvinte bine simțite păr. protopop *Iacob Marga*.

La orele 2 jum. s'a dat un banchet, în casa dlui dr. Barbul, iar la ora 5 p. m. dl Cuza și suita a părăsit jud. Someș. *Rep.*

cească acum. Când a fost suspendată „Acțiunea Românească“, și „România Intregită“, nu s'au gândit să protesteze nici unul dintre acei jidănași, cari azi pledează, plini de indignare, în numele „Drepturilor Omului“.

În curând se va găsi un ac și pentru cojocul lor!

Activitate rodnică. Cetim în „Ogorul Nostru“ din 9 Noevrie a. c., că Liga Apărării Naționale Creștine Mehedinți, a constituit, în județ 125 de organizații comunale.

Felicitim din inimă pe frații mehedințeni pentru munca lor nepregetată, care ar putea servi drept pildă, vrednică de urmat, tuturor organizațiilor județene ale „Ligei“ noastre.

Studenți bolșevici arestați la Iași. Cetim în „Universul“ din 14 Nov. a. c., următoarele :

Poliția de siguranță din Galați, având bănueli că în Iași s'ar găsi printre studenții basarabeni complici ai complotului terorist descoperit acolo, a cerut Siguranței ieșene să cerceteze. Poliția a făcut o descindere la Căminul studenților basarabeni (colegiul latin). După percheziție făcută, a fost ridicat studentul *Nicolae Eftimie*, care va fi înaintat poliției din Galați, pentru cercetări. A mai fost reținut la Siguranță, studentul Petru Avescenco.

Ar fi de dorit ca toți studenții bolșevici, dela toate Universitățile din țară, să înfunde, în cel mai scurt timp pușcăria, ca și acest *Nicolae*.

U. E. R. protestează contra acuzei „asimilării“. „Keleti Ujság“-ul din 29 Oct. a. c., publică un apel al bloului de apărare juridică a „Uniunii Evreilor Români“, în care aceasta *protestează energetic contra acuzărilor*, lansate cu ocazia conferinței jidovești dela Oradea-Mare, că „Uniunea“ ar preconiza *asimilarea elementului jidovesc cu populația autohtonă din România*.

Găsim în acest protest spontan o manifestare sinceră a sentimentelor jidovești, refractare oricărei asimilării, — fapt demonstrat, cu întreg arsenalul argumentelor doctrinare în magistrul articol al dlui prof. *I. C. Cătuneanu*, intitulat: „*Iluzii periculoase*“, publicat în numărul trecut al revistei noastre.

Un trădător de neam a fost huiduit de studenție. La 9 Noevrie a. c., urma să se joace la Teatrul „Regina Maria“ din București piesa „Aripi frânte“, a trădătorului

INFORMAȚIUNI

STUDENTEȘTI

Corneliu Zelea Codreanu, eroul și martirul studențimii române se găsește, de prezent, la Grenoble, în Franța pentru continuarea studiilor.

Studenți din Transilvania și Bucovina la Iași. În ultimele zile mai multe sute de studenți veniți din Ardeal și Bucovina, s'au înscris la Universitatea din Iași și în special în anul I, la facultatea de drept.

Este foarte fericită această pornire sănătoasă a generațiilor tinere, care studiind în mijlocul fraților lor din alte provincii, vor contribui desigur, într'un timp cât mai apropiat la consolidarea sufletească a tuturor Românilor

Iar în Iașul frământărilor studențești, unde este focarul naționalismului și creștinismului salvator, tinerii ardeleni și bucovineni vor avea prilejul să cunoască exemple luminoase de jertfă și de abnegațiune, care sunt atât de necesare pentru a duce la isbândă lupta începută.

PARLAMENTARE

O comunicare importantă. În ședința din 2 Noevrie a. c. a Camerei deputatul *dr. D. Lascu*, inimosul luptător naționalist, a făcut o destăinuire senzațională, arătând „abuzurile săvârșite de autoritățile din Brașov, care liberează cu o ușurință condamnabilă certificate de cetățeni *tuturor veneticilor*, procedând imediat la înscrierea lor în listele electorale. Constată însă, că aceleași autorități au refuzat să înscrie în liste români de baștină

D-sa cere guvernului să ia măsuri în deosebi împotriva primăriei Brașovului, *vinovată că a eliberat asemenea certificate de cetățenie străinilor cu pașapoarte ale altor state*. Declară că nici d-sa nu este înscris în listele electorale

Creдем că e de prisos să mai adăugăm că veneticii, cari au obținut dreptul de vot al cetățeanului român, în baza unui simplu pașaport, nu sunt alții decât Jidanii!

Iată cum ni se pregătesc viitoarele alegeri de către propriile noastre autorități.

Nu crede Ministerul de Interne, căruia îi s'a adresat această comunicare, că are *datoria* să răspundă categoric acestei acușări grave, prin instituirea unei anchete severe și prin pedepsirea nemiloasă a celor vinovați, pentru ca asemenea cazuri să nu se mai repete?

INTERNE

Suspendarea ziarului „Viața Universitară“. Într'unul din numerele recente ale revistei noastre am demascat „Viața Universitară“, organul așa numitei „Uniunii a Studenților Independenți“, ca o armă de propagandă jidovească, filosemită și filobolșevică.

Spre marea noastră satisfacție, am luat la cunoștință energica și laudabila hotărâre a dlui *Maior Hotineanu*, Comisarul Regal al Corpului II Armată, — de-a suspenda acest suspect și periculos organ bolșevic, care apărea, în tipografia „Adevărului“.

În fine a fost strivit un puiu de șarpe periculos.

„Anumita presă“ poate să tot bo-

de neam *A. de Herz*, a cărui purtare antipatriotică din timpul ocupației germane este în de-obște cunoscută.

Studentimea bucureșteană însă a ținut să-și manifeste sentimentele ei de patriotism curat, împiedcând, prin huiduiri și fluierături, să se joace pe scena, care poartă numele *M. S. Reginei*, o piesă scrisă de un om a lui *Mackensen*.

Publicul din sală a aprobat atitudinea demnă și românească a studenților români

Laudă lor!

Pactul maghiaro-jidovesc din Oradea-Mare. Ziarele minoritare publică știrea că partidul maghiar din Oradea-Mare a încheiat un pact de alianță cu jidovimea de acolo, în vederea alegerilor comunale. Acelaș lucru îl vor face Jidani și Ungurii din celelalte orașe ale Transilvaniei.

Deci fiți la pază Români! Uniți-vă forțele pentru ca să puteți înfrunta cu succes, acțiunea distructivă a blocului minoritar, condus de Jidani.

Inrolați-vă, cu toții, sub drapelul de luptă a „*Ligii Apărării Naționale Creștine*“!

Procesul Zelea Codreanu Ia-gues—Leiaer (Neamul Evreesc) În ziua de 12 Noemvrie crt. a avut loc la Curtea cu Jurați din Brăila judecarea opoziției făcute de către *Jacques Leister*, director proprietar al ziaului „*Neamul Evreesc*“ din București contra sentinței acelei Curți prin care fusese condamnat în lipsă la 100.000 lei daspăgubiri civile către d-l *Zelea Codreanu*, pentru un articol apărut în ziarul „*Neamul Evreesc* și socotit calomniată de către d. *Zelea Codreanu*.

După o scurtă deliberare, jurații au adus un verdict afirmativ următor căruia, curtea a menținut condamnarea.

Așa înțeleg frații jurați brăileni să-și manifeste sentimentele lor de iubire față de mișcarea noastră, a cărei reprezentat și luptător este d. *Zelea Codreanu*.

O alegere importantă. În ședința plenară a Societății asistenților preparatorilor dela Facultatea de medicină, ținută la 6 Noemvrie 1925 în localul Societății s'a ales pe anul curent următorul comitet:

Președinte: *Dr Lazăr Isaicu*, vice-președinți: *Dr Pavel Siartău* și *dr Leon Daniello*. Secretar general: *Dr Russu Epaminonda*. Casier: *Dr Ioan Pescariu*.

Membrii în comitet: *Dr Alexandru Lăpădat*, *Dr Ioan Sabău*, *Dr Ioan Vonica*, *Dr Aurel Botiș*, *Dr Emanoil Anca*.

Remarcăm, cu o deosebită plăcere că noul președinte al societății asistenților, dl *Dr Lazăr Isaicu*, este unul dintre cei mai vașnici luptători a „*Ligii Apărării Naționale Creștine*“.

Cu ocazia alegerii sale în această nouă demnitate îi transmitem cele mai călduroase felicitări!

*

În atenția dlui Prefect al județului Cluj. Liga Apărării Naționale Creștine ținând întruniri ascultate cu multă însuflețire în diferitele comune ale județului nostru, a avut durerea să constate, prin informatorii ei, că majoritatea notarilor comunali sunt Jidani. Înțelege dl Prefect ce înseamnă aceasta stare de lucruri, când funcționarul care reprezintă la sate autoritatea guvernului mai mult chiar — puterea executivă a Statului român — este luat din acel neam, care ne discreditează pretutindeni, critică toate instituțiile noastre, caută să sdruncine încrederea sătenilor în conducătorii țării, batjocoresc armata, înlesnesc răspândirea sectelor religioase subversive și otrăvesc sănătatea țaranului român susținând, ca notari, pe conșăngeniilor lor pe cărciumarii de la sate. Dl Prefect al județului trebuie să înțeleagă că orice străduință a sa de a ridica starea sătenilor noștri este dela început zădărnicită, dacă nu alungă în cel mai scurt timp pe Jidani din posturile de notari.

*

EXTERNE

Painlevé a fost exclus din „Liga Drepturilor Omului“. În 26 Octombrie a. c., *Liga Drepturilor Omului* din Paris a hotărât să excludă din rândurile ei pe dl *Painlevé*, Președintele Consiliului de Miniștrii francez, pentru că, fără nici un motiv, a acuzat pe comuniști că aceștia ar fi vândut Franța riffanilor, — pentru că nu guvernează în spiritul parlamentului ales la 11 Maiu 1924 și pentru că n'a încheiat pacea cu riffanii.

Așa dară dnii apărători a drepturilor omului cumulează totodată și calitatea de apărători a comunismului. Demascarea e evidentă. Iar acum, în desperarea lor că celebrul cartel al stângii dela 11 Maiu s'a dus pe apele Senei și că adânc înrădăcinatul instinct naționalist al adevăraților patrioți francezi s'a pus de-acurmezișul planurilor lor panu-

manitariste — nu le-a rămas altceva decât să-l ostralizizeze pe dl *Painlevé*.

Atragem atenția cititorilor noștri de comuniști, umanitariști francmasoni, a „*Ligii Drepturilor Omului*“, socialiști și orice nume se va mai născoci, toate acestea denumiri nu ascunde decât pe Jidani și finanțatorul internațională, care alimentează toate mișcărilor subversive contra actualei forme de Stat național și creștin.

*

Marea loje francmasonică din Paris a finanțat atentatul contra lui Mussolini. Așcum, câteva zile, s'a încercat, cu ocazia unor mari serbări fasciste, cari au avut loc la Roma, un odios atentat contra lui *Mussolini*. Jidanii voiau să înlăture dela putere pe acest talentat și energetic bărbat de Stat, care a reintrodus ordine și liniște în viața publică a Italiei. Cu acest scop marea loje francmasonică din Paris, care nu este altceva, decât o unealtă a politiceii oculte jidovești, ce tinde să acapareze puterea internațională, a trimis 140.000 lire lojii din Roma. Cu acești bani a fost angajat un asasin, cu numele *Zaniboni*, care trebuia să împuște pe *Mussolini*, cu ajutorul unei arme, la care era montat un periscop. Incercarea de atentat a fost însă descoperită la timp. Atentatorul a fost arestat. Toate lojele francmasonice au fost ocupate de miliția fascistă. Zilelele acestea va fi desființat partidul socialist, a cărui amestec, în acest atentat, a fost dovedit în urma cercetărilor poliției secrete.

Mussolini, care a scăpat teafăr, a primit cu această ocazie nu mai puțin de 24.000 de telegrame de simpatie și de felicitări. Popularitatea lui a crescut în mod considerabil. Partidul fascist s'a întărit și mai mult.

Iar Jidanii francmasoni și socialiști, au suferit o înfrângere bine meritată.

Opinia publică italiană a înțeles, cu această ocazie, să dovedească din nou setimentele ei de simpatie față de noua doctrină naționalistă-fascistă, care singură este în stare să distrugă tendințele anarhice ale jidovimii internaționale.